

1. ลักษณะทางกายภาพ

1.1 ขนาดพื้นที่และอาณาเขตการปกครอง

จังหวัดภูเก็ตตั้งอยู่ในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทยตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ และเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร มีเกาะบริวาร 32 เกาะ รวมพื้นที่ทั้งสิ้น 543.034 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 356,271.25 ไร่ เฉพาะเกาะมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ 688 กิโลเมตร ทางอากาศ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานเทพกระษัตรี และสะพานศรีสุนทร (ส่วนสะพานสารสิน ปัจจุบันพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว)

ทิศตะวันออก ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา

ทิศใต้ ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะ พื้นที่ ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี 2 ฤดู ประกอบด้วย

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

1.4 การปกครอง

จังหวัดภูเก็ต เป็นการบริหารราชการแผ่นดินในรูปแบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้และอำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล 96 หมู่บ้าน 58

ชุมชน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน 19 แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลตำบล 9 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลนคร 1 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 6 แห่ง

ตารางข้อมูลเขตการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจากจังหวัด (กม.)	ตั้งเมื่อ พ.ศ.	จำนวน		
				ตำบล	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	224.000	1	2481	8	44	23
กะทู้	67.034	10	2457	3	6	26
ถลาง	252.000	19	2441	6	46	9
จังหวัดภูเก็ต	543.034	-	-	17	96	58

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557 / ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

ตารางข้อมูลอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน/ชุมชน จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนชุมชน	รูปแบบการปกครอง
เมืองภูเก็ต	1. เกาะแก้ว	7	-	อบต.
	2. ฉลอง	10	-	เทศบาลตำบล
	3. วิจิตร	9	-	เทศบาลตำบล
	4. รัชฎา	7	-	เทศบาลตำบล
	5. ราไวย์	7	-	เทศบาลตำบล
	6. กระรน	4	5	เทศบาลตำบล
	7. ตลาดเหนือ	-	2	เทศบาลนคร
	8. ตลาดใหญ่	-	16	เทศบาลนคร
รวม	8 ตำบล	44	23	-
กะทู้	1. กมลา	6	-	อบต.
	2. กะทู้	-	19	เทศบาลเมือง
	3. ป่าตอง	-	7	เทศบาลเมือง
รวม	3 ตำบล	6	26	-
ถลาง	1. เขิงทะเล	6	2	อบต. และเทศบาล

				ตำบล
	2. เทพกระษัตริ์	11	7	อบต. และเทศบาลตำบล
	3. ไม้ขาว	7	-	อบต.
	4. ป่าคลอก	9	-	เทศบาลตำบล
	5. ศรีสุนทร	8	-	เทศบาลตำบล
	6. สาธุ	5	-	อบต.
รวม	6 ตำบล	46	9	-
รวมทั้งจังหวัด	17 ตำบล	96	58	-

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557 / ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

1.5 ประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ณ 30 พฤศจิกายน 2557 มีจำนวน 377,732 คน เป็นชาย 178,861 คน หญิง 198,871 คน อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ตมากที่สุด คือ 230,830 คน รองลงมาคืออำเภอถลาง จำนวน 93,823 คน และอำเภอกะทู้ จำนวน 53,079 คน

ตารางจำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต 2555 - 2557

อำเภอ/ เขตการปกครอง	จำนวนประชากร (คน)								
	2555			2556			2557		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
จังหวัดภูเก็ต	360,905	170,766	190,139	369,522	174,827	194,695	377,732	178,861	198,871
อำเภอเมืองภูเก็ต	221,840	103,710	118,130	226,361	105,904	120,457	230,830	108,131	122,699
เทศบาลนครภูเก็ต	75,536	34,760	40,776	76,632	35,246	41,386	77,578	35,835	41,743
เทศบาลตำบลรัชฎา	43,982	20,437	23,545	44,685	20,873	23,812	45,391	21,222	24,169
เทศบาลตำบลวิชิต	44,291	21,002	23,289	45,343	21,487	23,856	46,370	21,949	24,421
เทศบาลตำบลราไวย์	16,173	7,577	8,596	16,607	7,802	8,805	16,975	8,003	8,972
เทศบาลตำบลกะรน	8,004	3,845	4,159	8,061	3,865	4,196	8,147	3,881	4,266
นอกเขตเทศบาล	33,854	16,089	17,765	35,033	16,631	18,402	36,369	17,241	19,128
อำเภอกะทู้	50,558	23,938	26,620	51,714	24,455	27,259	53,079	25,184	27,895
เทศบาลเมืองป่าตอง	19,729	9,670	10,059	19,984	9,752	10,232	20,351	9,936	10,415
เทศบาลเมืองกะทู้	24,264	11,199	13,065	25,097	11,579	13,518	26,015	12,064	13,951
นอกเขตเทศบาล	6,565	3,069	3,496	6,633	3,124	3,509	6,713	3,184	3,529
อำเภอถลาง	88,507	43,118	45,389	91,447	44,468	46,979	93,823	45,546	47,277
เทศบาลตำบลเทพกระษัตริ์	7,012	3,407	3,605	7,327	3,562	3,765	7,648	3,728	2,920
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	6,264	2,847	3,417	6,393	2,902	3,491	6,617	2,995	3,622
นอกเขตเทศบาล	75,231	36,864	38,367	77,727	38,004	39,723	79,558	38,823	40,735

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ พ.ศ. 2557

ตารางจำนวนครัวเรือน ในจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2556 - 2557

จังหวัด	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
	จำนวนครัวเรือน (หลัง)	จำนวนครัวเรือน (หลัง)
จังหวัดภูเก็ต	214,084	225,110
อำเภอเมืองภูเก็ต	23,381	24,747
อำเภอกะทู้	5,102	5,255
อำเภอถลาง	45,763	48,131
เทศบาลตำบลวิชิต	29,414	31,644
เทศบาลตำบลราไวย์	13,625	14,313
เทศบาลตำบลรัษฎา	26,534	27,553
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี	3,872	3,919
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	2,630	2,722
เทศบาลเมืองกะทู้	17,954	18,989
เทศบาลตำบลกะรน	7,168	7,342
เทศบาลเมืองป่าตอง	14,742	15,277
เทศบาลนครภูเก็ต	23,899	25,218

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ พ.ศ. 2557

ตารางจำนวนแรงงานต่างด้าวในจังหวัดภูเก็ตที่ถูกต้องตามกฎหมาย ปี พ.ศ.2557

สัญชาติ			รวม
เมียนมา	ลาว	กัมพูชา	
80,730	1,443	940	83,143

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดอุบลราชธานี ณ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2557

▪ การประกอบอาชีพ

จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดอุบลราชธานี ปี 2556 จากจำนวนผู้ที่มีงานทำ 163,518 คน เป็นลูกจ้างเอกชนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ทำงานส่วนตัว ช่วยธุรกิจครัวเรือน เป็นนายจ้าง ลูกจ้างส่วนราชการ และการรวมกลุ่มทำงาน

ตารางจำนวนผู้ที่มีงานทำในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามสถานภาพการทำงาน ปี พ.ศ. 2556

สถานภาพการทำงาน	จำนวน (คน)		
	รวม	ชาย	หญิง
รวม	163,518	92,073	71,444
นายจ้าง	11,703	8,711	2,992
ลูกจ้างส่วนราชการ	9,361	5,520	3,841
ลูกจ้างเอกชน	91,062	48,970	42,093
ทำงานส่วนตัว	39,566	25,202	14,363
ช่วยธุรกิจครัวเรือน	11,799	3,669	8,130
การรวมกลุ่ม	26	-	26

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี ณ พ.ศ. 2557

เมื่อจำแนกผู้ที่มีงานทำตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่า จากจำนวนผู้ที่มีงานทำ จำนวน 163,518 คน ทำงานในกิจการที่เกี่ยวข้องกับโรงแรมและอาหารมากที่สุด คือ จำนวน 46,772 คน โดยเป็นหญิงมากกว่าชาย รองลงมา ได้แก่ ทำงานในกิจการการขายส่งและขายปลีก จำนวน 30,905 คน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง การก่อสร้าง จำนวน 13,014 คน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง การบริหารและการสนับสนุน จำนวน 11,165 คน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง การขนส่งและที่เก็บสินค้า จำนวน 10,777 คน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง และผู้ทำงานในอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 10,194 คน โดยเป็นชายมากกว่าหญิง เป็นต้น ดังตาราง

ตารางจำนวนผู้ที่มีงานทำในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2556

อุตสาหกรรม	จำนวน (คน)
------------	------------

	รวม	ชาย	หญิง
รวม	163,518	92,073	71,444
เกษตรกรรม การค้าสัตว์และประมง	7,097	5,447	1,651
การทำเหมืองแร่	-	-	-
การผลิต	10,194	6,377	3,817
ไฟฟ้า ก๊าซและไอน้ำ	120	120	-
การจัดหาน้ำและบำบัดน้ำเสีย	173	125	48
การก่อสร้าง	13,014	11,669	1,345
การขายส่ง ขายปลีก	30,905	16,041	14,864
การขนส่ง ที่เก็บสินค้า	10,777	9,998	779
กิจการโรงแรมและอาหาร	46,772	20,397	26,375
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1,162	914	496
กิจการทางการเงินและการประกันภัย	2,164	947	1,217
กิจการด้านอสังหาริมทรัพย์	2,500	786	1,714
กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	2,795	2,031	764
การบริหารและการสนับสนุน	11,165	7,297	3,868
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	5,365	3,752	1,613
การศึกษา	3,126	997	2,129
สุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	2,802	559	2,243
ศิลปะ บันเทิง นันทนาการ	3,687	2,006	1,681
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	8,313	2,298	6,015
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	1,357	283	1,074
ไม่ทราบ	29	29	-

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี ณ พ.ศ. 2557

2. โครงสร้างด้านเศรษฐกิจ

2.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมและรายได้ของประชากรของจังหวัดอุบลราชธานี

ปี 2555 จังหวัดอุบลราชธานีมีมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial product : GPP) เท่ากับ 118,724 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 10.58 ของ GRP และร้อยละ 0.97 ของ GDP และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) 224,383 บาท ต่อคนต่อปี สูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้และ

เป็นอันดับ 10 ของประเทศ มาจากการผลิตในภาคเกษตร 4,914 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 4.14 และนอกภาคเกษตร 113,810 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 95.86

เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร คิดเป็นร้อยละ 35.49 สาขาการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 24.49 สาขาการขายส่ง ขายปลีก คิดเป็นร้อยละ 6.31 สาขาตัวกลางทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5.28 และสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.46

ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2554 - 2555

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	2554			2555		
	ภูเก็ต	ภาคใต้	ประเทศไทย	ภูเก็ต	ภาคใต้	ประเทศไทย
ภาคเกษตร	5,523	414,837	1,286,002	4,914	342,060	1,351,429
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	2,887	364,525	1,185,226	2,239	291,031	1,249,457
- การประมง	2,636	50,312	100,776	2,674	51,029	101,972
นอกภาคเกษตร	100,439	755,202	9,902,829	113,810	780,262	10,869,988
- การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0	33,718	364,300	0	42,205	448,621
- การผลิตอุตสาหกรรม	2,589	150,267	3,305,374	2,586	142,098	3,557,326
- การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	2,218	23,135	303,153	2,454	24,598	328,513
- การก่อสร้าง	4,954	37,652	306,839	5,070	40,544	339,051
- การขายส่ง การขายปลีก	7,276	134,026	1,632,906	7,489	121,870	1,769,244
- โรงแรม และภัตตาคาร	36,292	66,075	346,630	42,138	77,366	408,868
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	23,797	70,656	748,549	29,071	76,819	808,016
- ตัวกลางทางการเงิน	5,448	39,372	637,722	6,267	44,711	724,616
- บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	5,040	39,962	737,521	5,291	43,407	830,065
- การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ	4,973	64,997	682,890	5,136	62,455	728,603
- การศึกษา	1,605	63,667	447,475	1,467	69,824	500,957
- การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	2,077	19,688	183,343	2,263	21,239	199,653
- การบริการชุมชนสังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น	4,045	11,009	185,624	4,382	11,809	203,832
- ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	127	978	20,503	196	1,316	22,623
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)	105,962	1,170,039	11,188,831	118,724	1,122,322	12,221,417
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) : บาท	201,101	131,113	168,981	224,383	124,914	183,804

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พ.ศ. 2557

จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2556 เมื่อพิจารณาด้านรายได้และค่าใช้จ่ายของครัวเรือน พบว่า ในปี 2556 ครัวเรือนในจังหวัดภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 31,857 บาท และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 25,338 บาท ซึ่งทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายของจังหวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้และประเทศ ดังตาราง

ตารางรายได้ ค่าใช้จ่าย ของครัวเรือนพ.ศ. 2554 – 2556

ภาค และจังหวัด	รายได้ (บาท / เดือน) ^{1/}		ค่าใช้จ่าย (บาท / เดือน)		
	2554	2556	2554	2555	2556
ภูเก็ต	26,048	31,857	21,255	27,151	25,338
ภาคใต้	27,326	27,504	19,686	20,645	20,372
ประเทศไทย	23,236	25,194	17,403	18,766	19,061

หมายเหตุ : 1/ ทำการสำรวจด้านรายได้ทุก 2 ปี (การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน)

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

2.2 การเกษตรกรรม

จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนพื้นที่ที่ทำเกษตรกรรมประมาณ 109,238 ไร่ อยู่ในเขตอำเภอถลางมากที่สุด คือ 92,104 ไร่ อำเภอกะทู้ 10,220 ไร่ อยู่ในเขตอำเภอเมืองน้อยที่สุด คือ 6,914 ไร่ โดยใช้เป็นพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด รองลงมาเป็นการปลูกไม้ผลไม่ยืนต้น พืชผัก และไม้ดอกไม้ประดับ แต่มีพื้นที่ปลูกไม่มากนัก รวมทั้งปริมาณการผลิตพืชบางชนิดไม่เพียงพอกับความต้องการในพื้นที่โดยเฉพาะพืชผัก เนื่องจากภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนมาดำเนินการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น

ตารางครัวเรือนเกษตรกร จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	จำนวนครัวเรือน (หลัง)		
	พ.ศ.2553	พ.ศ.2554	พ.ศ.2555
เมืองภูเก็ต	1,157	1,153	1,249
กะทู้	734	717	749
กลาง	2,468	2,501	2,598
รวม	4,359	4,371	4,596

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

ตารางพื้นที่ทำการเกษตร จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร(ไร่)		
	พ.ศ.2554	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556
เมืองภูเก็ต	6,852	6,802	6,914
กะทู้	11,009	10,925	10,220
กลาง	92,743	92,654	92,104
รวม	110,604	110,381	109,238

ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

ตารางลักษณะทางการเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ลักษณะการเกษตร	จำนวนพื้นที่ (ไร่)		
	พ.ศ.2554	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556
นาข้าว	76	69	63
ยางพารา	88,223	89,006	88,813
ไม้ผลไม้ยืนต้น	16,096	15,364	14,930

พืชผัก	2,743	2,468	2,215
พืชไร่	1,826	1,819	2,175
ไม้ดอกไม้ประดับ	360	320	320
รวม	109,324	109,046	108,516

ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

ตารางพื้นที่ปลูกและผลผลิตของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดภูเก็ต

ชนิดพืช	พ.ศ.2553		พ.ศ.2554		พ.ศ.2555	
	พื้นที่ปลูก	ผลผลิต	พื้นที่ปลูก	ผลผลิต	พื้นที่ปลูก	ผลผลิต
	(ไร่)	(ตัน)	(ไร่)	(ตัน)	(ไร่)	(ตัน)
ยางพารา	89,085	21,319	88,223	19,760	89,006	18,874
ปาล์มน้ำมัน	1,127	3,515	1,377	3,160	1,307	3,043
มะพร้าว	6,326	9,856	8,264	12,874	8,264	10,814
สับปะรด	2,492	8,729	1,826	5,464	1,819	6,276
พืชผัก	3,909	5,743	2,743	3,908	2,468	3,756
รวม	102,939	49,162	102,433	45,166	102,864	42,763

ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

ตารางลักษณะทางการเกษตรกรรมแยกเป็นรายอำเภอ

ลักษณะ การเกษตร	จำนวนพื้นที่ปลูก(ไร่)								
	อำเภอเมืองภูเก็ต			อำเภอกะทู้			อำเภอถลาง		
	พ.ศ.2554	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2554	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2554	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556
นาข้าว	-	-	-	-	-	-	76	69	63
ยางพารา	4,931	5,714	5,668	9,874	9,874	9,857	73,418	73,418	73,288
ไม้ผลไม้อื่นต้น	1,428	863	842	3,122	2,851	2,086	11,131	10,686	10,574
พืชผัก	442	296	244	25	24	20	2,276	2,048	1,988
พืชไร่	-	-	50	11	-	-	1,826	1,819	2,175
ไม้ดอกไม้ประดับ	51	41	29	23	13	10	286	266	242
รวม	6,852	7,004	6,833	14,815	13,336	11,973	89,013	88,306	88,330

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

- การผลิตด้านพืช

จากข้อมูลการถือครองพื้นที่ทำการเกษตร มีการนำไปใช้เพื่อผลิตไม้ผล-ไม้อื่นต้น และพืชไร่เป็นหลัก และมีชนิดพืชที่ทำการผลิตประกอบด้วย ยางพารา มะพร้าว สับปะรด ทูเรียน ปาล์มน้ำมัน มังคุด และข้าวตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการผลิตพืชในจังหวัดภูเก็ต พบว่า มีแนวโน้มลดลงในด้านพื้นที่ปลูก จนทำให้ปริมาณผลผลิตของพืชลดลงตามไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากมีการนำพื้นที่เกษตรกรรมบางส่วนไปใช้ประโยชน์นอกภาคการเกษตรซึ่งให้ผลตอบแทนที่สูงกว่า เช่น การท่องเที่ยว การค้าปลีก-ค้าส่ง

ตารางแสดงข้อมูลพื้นที่ปลูก พื้นที่ให้ผล ปริมาณผลผลิต และมูลค่าการผลิตพืชในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ชนิดพืช	พื้นที่ปลูก(ไร่)			พื้นที่ให้ผลผลิต(ไร่)			ปริมาณผลผลิต(ตัน)			มูลค่า(ล้านบาท)		
		2554	2555	2556	2554	2555	2556	2554	2555	2556	2554	2555	2556
1	ยางพารา	88,22	89,00	88,81	78,65	77,00	79,93	19,76	18,87	19,18	1,802	1,713.50	1,802.1
		3	6	3	0	1	2	0	4	5			4
2	มะพร้าว	7,879	8,264	7,687	7,879	7,264	5,642	12,87	10,81	10,02	104.6	100.89	98.24
								4	4	1			

3	ลับประด* 1,826	1,819	2,175	1,460	1,275	1,496	5,464	6,276	10,86	70.89	90.60	110.32
									1			
4	ทุเรียน 2,484	2,484	2,484	2,219	2,249	2,249	415	580	582	56.36	58.44	58.62
5	ปาล์ม 1,297	1,359	1,307	1,145	1,250	1,275	2,027	3,043	3,094	12.33	15.39	15.48
	น้ำมัน											
6	ลองกอง 1,278	1,164	1,164	623	635	635	120	180	181	14.50	16.00	16.02
7	มังคุด 644	644	644	477	457	457	212	250	251	6.45	6.69	6.69
8	สตอ 2,490	1,986	1,864	2,103	1,906	1,808	3,762	3,422	3,162	13.20	12.44	11.31
9	นาข้าว 76	69	63	76	69	63	36	34	31	1.40	1.23	1.18
1	ไม้ดอก-	360	320	281	360	320	281	-	-	-	-	-
0	ไม้ประดับ											

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, * สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางปริมาณการเลี้ยงปลุสัตว์ในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

ที่	ชนิดสัตว์	จำนวนเกษตรกร (ราย)			จำนวนสัตว์ที่เลี้ยง (ตัว)			มูลค่า (ล้านบาท)		
		2552	2553	2554	2552	2553	2554	2552	2553	2554
1	ไก่ไข่	NA	49	31	200,709	189,484	153,008	194.395	195.453	102.96
2	ไก่เนื้อ	NA	72	72	200,146	237,661	213,324	195.262	190.523	41.827
3	สุกรขุน	NA	20	19	26,442	25,710	25,363	119.743	115.627	46.079
4	กระบือ	NA	100	138	777	752	680	1.789	1.748	5.3
5	โคเนื้อ	NA	82	169	876	844	827	3.572	3.256	8.94
6	ไก่พื้นเมือง	NA	NA	NA	76,687	78,606	74,037	9.5	9.74	9.18
7	เป็ดเนื้อ	NA	16	18	16,945	15,742	15,697	2.79	2.59	2.59
8	เป็ดไข่	NA	57	58	2,812	2,302	2,341	1.64	1.67	1.67
9	แพะพ่อพันธุ์	30	30	52	NA	NA	1,034	NA	NA	NA
10	แพะแม่	NA	NA	30	NA	NA	687	NA	NA	NA

	พันธุ์									
11	แพะขุน	NA	NA	30	NA	NA	347	NA	NA	NA

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร , สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอุบลราชธานี ณ พ.ศ. 2556

ตารางลักษณะการเพาะเลี้ยงและปริมาณการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

ที่	ชนิดสัตว์น้ำ	ปี 2557		
		จำนวน เกษตรกร (ราย)	จำนวนที่เลี้ยง (ฟาร์ม,ไร่,บ่อ)	มูลค่า (ล้านบาท)
1	การเพาะพันธุ์และอนุบาลลูกกุ้ง			
	- กุ้งกุลาดำ (ไร่)	25	51	400.00
	- กุ้งขาวแวนนาไม (ไร่)	47	98.25	987.00
2	การเลี้ยงกุ้ง			
	- กุ้งกุลาดำ (ไร่)	12	517.5	22.18
	- กุ้งขาวแวนนาไม (ไร่)	48	1,265.54	397.04
	การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง			
	- การเลี้ยงปลาในกระชัง (ไร่)	90	64.678	52.64
	(ปลากะพงขาว,แดง,ปลาเก๋า, ฯลฯ)			
	- การเลี้ยงหอยแครง (ไร่)	3	225	-
	- การเลี้ยงหอยมุก (ไร่)	4	128.25	-
	- การเลี้ยงสัตว์น้ำอื่นๆ			
	- หอยแมลงภู่ (ตร.ม.)			
	- หอยเป่าฮื้อ (ไร่)	1	1	-
	- กุ้งมังกร (ไร่)	4	0.078	-
4	การเลี้ยงสัตว์น้ำจืด			
	- ปลาดุก	23	14.2119	0.01
	- กบ			
	- ตะพาบน้ำ	-	-	-

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอุบลราชธานี ณ พ.ศ. 2557

ตารางข้อมูลการทำประมงในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ที่	ข้อมูลการทำประมง	ปี 2557
1	จำนวนครัวเรือนเกษตรกรประกอบอาชีพด้านประมง	2,141
2	จำนวนเกษตรกรที่ประกอบอาชีพด้านประมง	4,141
3	จำนวนเรือประมงพาณิชย์ (ลำ)	402
4	จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน (ลำ)	1,501

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

ตารางข้อมูลการจัดที่ดินในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (มอบ ส.ป.ก. 4-01)

อำเภอ	ตำบล	ราย	แปลง	เนื้อที่ (ไร่)
เมืองภูเก็ต	รัชฎา	6	9	160
	กะรน	91	118	2,489
	ฉลอง	79	94	1,213
	ราไวย์	54	55	719
รวม	4	230	276	4,581
กะทู้	กมลา	9	11	124
	กะทู้	48	55	875
	ป่าตอง	122	144	2,085
รวม	3	179	210	3,084
กลาง	ป่าคลอก	3	5	178
	เชิงทะเล	25	26	163
	ศรีสุนทร	4	4	83
รวม	3	32	35	424
รวมทั้ง 3 อำเภอ	10	441	521	8,089

ที่มา : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดอุบลราชธานี ณ พ.ศ. 2557

ข้อมูลจำนวนกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

ที่	ประเภทกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์ และกลุ่มอาชีพ	กลุ่ม/สหกรณ์	สมาชิก (คน)	เงินทุนของกลุ่ม (บาท)
1	ประเภทในภาคเกษตร			
	1.1 กลุ่มเกษตรกร	4	1,217	77,095,161
	1.2 สหกรณ์การเกษตร	8	3,649	230,640,876
2	ประเภทนอกภาคเกษตร			
	2.1 สหกรณ์บริการ	18	4,009	119,674,171
	2.2 สหกรณ์ออมทรัพย์	16	9,653	2,700,350,011
	2.3 สหกรณ์เครดิตยูเนียน	4	8,658	213,143,393
	2.4 สหกรณ์ร้านค้า	4	2,387	51,426,261
	2.5 กลุ่มอาชีพ	30	560	951,081
	รวม	81	30,133	3,393,280,954

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอุบลราชธานี ณ พ.ศ. 2556

ตารางจำนวนวิสาหกิจชุมชน จังหวัดอุบลราชธานี

อำเภอ	จำนวนวิสาหกิจ (แห่ง)							จำนวนสมาชิก ณ ปัจจุบัน (ราย)
	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	
เมืองอุบลราชธานี	64	81	86	91	95	76	60	909
กะตุ้	45	47	50	50	54	52	45	398
กลาง	80	84	98	105	106	109	119	1,986
รวม	189	212	234	246	255	237	224	3,303

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี ณ พ.ศ. 2557

ผลการดำเนินงานตามโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)

จำนวนผู้ผลิตสินค้า OTOU จังหวัดอุบลราชธานี ได้ลงทะเบียนผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOU ประจำปี 2557 จำนวน 181 ราย จำนวน 440 ผลิตภัณฑ์ โดยได้แบ่งผลิตภัณฑ์ออกเป็นกลุ่มการพัฒนา ออกเป็น Quadant ดังนี้

Quadant A คือ กลุ่มดาวเด่นสู่สากล เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และผลิตได้จำนวนมากอย่างต่อเนื่อง มีตลาดจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศ มีกำลังการผลิตที่รองรับการสั่งซื้อได้ในปริมาณมากและมีศักยภาพในการส่งออกตลาดต่างประเทศได้ในระยะยาว จังหวัดอุบลราชธานีมีจำนวน 65 ผลิตภัณฑ์ จำนวน 19 ราย

Quadant B คือ กลุ่มอนุรักษ์ สร้างคุณค่า เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพสูง ผลิตได้จำนวนน้อย เพราะมีขั้นตอนและกระบวนการผลิตยากและซับซ้อน เป็นงานหัตถกรรมประณีตศิลป์ มีเอกลักษณ์ของสินค้า แต่ละชิ้นต้องใช้เวลาในการผลิต โดยไม่สามารถผลิตสินค้าที่เหมือนกันในปริมาณมากได้ และผลิตเพื่อจำหน่ายให้ลูกค้าเฉพาะกลุ่ม มีจำนวน 34 ผลิตภัณฑ์ จำนวน 22 ราย

Quadant C คือ กลุ่มพัฒนาสู่การแข่งขัน เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพระดับพื้นฐานตามข้อกำหนด หรือมาตรฐานอื่นที่รองรับ กระบวนการผลิตไม่มีความซับซ้อน ผลิตได้จำนวนมาก สามารถรองรับมาตรฐานการสั่งซื้อจำนวนมากได้ และมีกำลังการผลิตเพียงพอ หรือมีกำลังการผลิตในลักษณะเป็น

เครือข่าย มีตลาดจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกชุมชน และสามารถเข้าสู่การแข่งขันในตลาดได้ จังหวัดภูเก็ตมี 70 ผลิตภัณฑ์ จำนวน 29 ราย

Quadant D คือ กลุ่มปรับตัวสู่การพัฒนา เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการผลิตง่าย ไม่ซับซ้อน ผลิตได้จำนวนน้อย ยังไม่ได้มีการรับรองมาตรฐาน และมีความต้องการในการพัฒนาศักยภาพในตัวผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิตและการบริหารจัดการเพื่อเข้าสู่การรับรองมาตรฐาน จังหวัดภูเก็ตมี 271 ผลิตภัณฑ์ จำนวน 111 ราย

ตารางยอดการจำหน่ายสินค้า OTOP ในปี 2555 - 2557

ปี พ.ศ.	ยอดจำหน่าย (บาท)		
	ในประเทศ	ต่างประเทศ	รวม
2555	775,388,376	45,411,960	820,800,336
2556	808,506,245	54,641,450	866,979,995
2557	1,017,087,170	72,430,950	1,089,518,120

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

3. โครงสร้างด้านสังคม

3.1 การศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาของรัฐ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งการจัดการศึกษาสถานศึกษาสังกัดอื่น ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

1. การศึกษาในระบบ จำนวน 99 แห่ง จำแนกได้ ดังนี้

- โรงเรียนในสังกัด สพฐ. (สปป.) จำนวน 49 แห่ง
- โรงเรียนในสังกัด สพฐ. (สปม.14) จำนวน 7 แห่ง
- โรงเรียนในสังกัดเอกชน จำนวน 29 แห่ง
- โรงเรียนสังกัด อปท. จำนวน 15 แห่ง (สังกัดเทศบาล 10 แห่ง อบจ. 5 แห่ง)
- โรงเรียนสังกัดการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 แห่ง

2. การศึกษานอกระบบ จำนวน 122 แห่ง จำแนกได้ดังนี้

- ประเภทเสริมสร้างทักษะชีวิต จำนวน 1 แห่ง
- ประเภทวิชาชีพ จำนวน 78 แห่ง
- ประเภทศิลปะ ดนตรีและกีฬา จำนวน 11 แห่ง
- ประเภทกวดวิชา จำนวน 31 แห่ง
- ประเภทสอนศาสนา จำนวน 1 แห่ง

3. การศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 21 ครอบครัว นักเรียน จำนวน 29 ราย

ตารางข้อมูลจำนวนนักเรียน จำนวนครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก้า

สังกัด	อ.เมือง			อ.กะตุ้			อ.กลาง		
	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครู	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครู	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครู
สพป.	17	9,166	488	5	1,595	100	27	7,182	440
สพม.14	3	8,544	820	1	1,043	68	3	2,241	136
เอกชน	21	17,685	1,085	3	104	20	5 3	893	67
การศึกษา พิเศษ	-	-	-	1	707	70	1	287	44
อปท.	11	14,538	712	3	1,511	83	1	1,414	48

สัดส่วน (ร้อยละ) ของนักเรียนนักศึกษาสถานศึกษาเอกชน : รัฐ

จำแนกตามระดับและประเภทการศึกษาการศึกษา 2557

ระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียน สถานศึกษาเอกชน	จำนวนนักเรียน สถานศึกษาของรัฐ	จำนวนนักเรียนของ สถานศึกษา อปท.	สัดส่วนของนักเรียน เอกชน : นักเรียนรัฐ : อปท.
ก่อนประถมศึกษา	5,397	2,961	2,407	50:28:22
ประถมศึกษา	8,938	12,640	11,143	27:39:34
มัธยมศึกษาตอนต้น	2,824	8,533	3,259	19:58:23
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1,973	5,349	596	25:18:17

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

3.2 การสาธารณสุข

ภูเก็ตมีโรงพยาบาลรัฐสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและเอกชน รวม 6 แห่ง 1,024 เตียง รพ.รัฐ สังกัดกระทรวงมหาดไทย คือ รพ.อบจ. 1 แห่ง 190 เตียง มีศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง (P1) 4 แห่ง (ประชากร 10,000-15,000 คนขึ้นไป) ได้แก่ ศสม.บ้านแหลมชั้น สอ.เฉลิมพระเกียรติฯ ฉลอง ศสม.กะทู้ และศสม.ศรีสุนทร จังหวัดจัดแบ่ง รพ.สต.เป็น 3 ระดับ คือ

รพ.สต.ขนาดใหญ่ (P2) จำนวน 10 แห่ง (ประชากร 8,001 คนขึ้นไป) ได้แก่ รพ.สต.ราไวย์ รพ.สต.รัชฎา รพ.สต.เกาะแก้ว รพ.สต.วิชิต รพ.สต.ป่าคลอก รพ.สต.เชิงทะเล รพ.สต.กะรน รพ.สต.ไม้ขาว รพ.สต.กมลา และรพ.สต.บ้านบางเทา

รพ.สต.ขนาดกลาง (P2) จำนวน 4 แห่ง (ประชากร 3,001-8,000คน) ได้แก่ บ้านไม้ขาว รพ.สต.สาคร รพ.สต.บ้านมาหนัก และรพ.สต.บ้านพารา

รพ.สต.ขนาดเล็ก (P2) จำนวน 3 แห่ง (ประชากร น้อยกว่า 3,000 คน) ได้แก่ รพ.สต.เกาะมะพร้าว รพ.สต.เกาะโหลน รพ.สต.เกาะนาคา

คลินิกเวชกรรม 1 11 แห่ง คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง 57 แห่ง คลินิกทันตกรรม 79 แห่ง คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง 3 แห่ง คลินิกแพทย์แผนไทย 8 แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบัน 449 แห่ง ร้านขายยาแผนโบราณ 18 แห่ง

รพ.รัฐ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข 3 แห่ง ได้แก่ รพศ.วชิระภูเก็ต (ระดับ A ตั้งเป้าหมายเป็น ศูนย์โรคหัวใจระดับ 3 ศูนย์อุบัติเหตุระดับ 3 ศูนย์มะเร็งระดับ 3 และศูนย์เด็กแรกเกิดระดับ 2) จำนวน 503 เตียง รพ.กลาง (ระดับ F1 รพช.ขนาดใหญ่) จำนวน 60 เตียง รพ.ป่าตอง (ระดับ M2 รพช.ขนาดใหญ่ เพื่อรับส่งต่อผู้ป่วย มีแพทย์เฉพาะทางสาขาหลักไม่ครบ 6 สาขา (ขาดสาขาสูติรีเวชและศัลยกรรม) มีสาขาอายุรกรรม กุมาร เวชกรรม ศัลยกรรมกระดูก และวิสัญญี จำนวน 60 เตียง

รพ.เอกชน 3 แห่ง ได้แก่ รพ.สิริโรจน์ 151 เตียง รพ.กรุงเทพภูเก็ต 200 เตียง รพ.มิชชั่นภูเก็ต 50 เตียง มีสถานพยาบาลเวชกรรมทั่วไปภาวนาภูเก็ต 9 เตียง PCU 4 แห่ง ได้แก่ PCU นริศ PCU เทพกระษัตริ PCU มุดดอกขาว และรพ.วชิระภูเก็ตสาขา 2 มีศูนย์บริการสาธารณสุข 5 แห่ง ได้แก่ ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลนครภูเก็ต 3 แห่ง ตำบลรัชฎา 1 แห่ง ตำบลวิชิต 1 แห่ง

ตารางข้อมูลสถานบริการสาธารณสุขในจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี 2555 -2556

ข้อมูลทรัพยากร	รวม	ปี 2556			
	ปี 2555	อ.เมือง	อ.กลาง	อ.กะทู้	รวม
โรงพยาบาลศูนย์(แห่ง/เตียง)	1/503	1/503	-	-	1/503
โรงพยาบาลชุมชน(แห่ง/เตียง)	2/120	-	1/60	1/60	2/120
โรงพยาบาลเอกชน(แห่ง/เตียง)	3/401	3/401	-	-	3/401
สถานพยาบาลเวชกรรมทั่วไปภาวนาภูเก็ต(แห่ง/เตียง)		1/9			1/9
รพ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด	1/190	1/190	-	-	1/190
รพ.สต.	21	9	10	2	21
ศูนย์สุขภาพชุมชน (PCU)	4	2	2	-	4
ศูนย์สุขภาพชุมชนเมือง	4	2	1	1	4
ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล	5	5	-	-	5

ข้อมูลทรัพยากร	รวม	ปี 2556			
	ปี 2555	อ.เมือง	อ.กลาง	อ.กะตุ้	รวม
คลินิกเวชกรรม	105	73	13	52	111
คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง	54	51	2	5	57
คลินิกกายภาพบำบัด	4	4	0	0	4
คลินิกเทคนิคการแพทย์	7	7	2	1	10
คลินิกทันตกรรม	79	55	47	20	79
คลินิกทันตกรรมชั้น 2	1	1	0	0	1
คลินิกการแพทย์แผนไทย	6	7	1	0	8
คลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์	1	0	1	0	1
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	391	228	60	159	447
ร้านขายยาแผนปัจจุบันบรรจุเสร็จ	11	8	2	1	11
ร้านขายยาแผนโบราณ	15	17	1	0	18
สหคลินิก	2	2	0	0	2
คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง	3	2	0	1	3

ที่มา : กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข, สสจ.อุบลราชธานี ข้อมูล ณ 18 พ.ย.2556

ตารางจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ ภาครัฐและเอกชน ปีงบประมาณ 2551 – 2556

ประเภท	จำนวนบุคลากร ภูเก็ต			อัตราส่วนบุคลากร ต่อประชากร		
	ภาครัฐ	เอกชน	รวม	ภูเก็ต	ภาคใต้	ประเทศ
แพทย์ ปี 51	90	129	219	1 : 1,470	1 : 3,328	1 : 2,778
ปี 52	95	178	273	1 : 1,217	1 : 3,664	1 : 2,918
ปี 53	106	269	375	1 : 896	1 : 3,780	1 : 3,312
ปี 54	116	274	390	1 : 885		

ประเภท	จำนวนบุคลากร ภูเก็ต			อัตราส่วนบุคลากร ต่อประชากร		
	ภาครัฐ	เอกชน	รวม	ภูเก็ต	ภาคใต้	ประเทศ
ปี 55	136	128	264	1 : 1,352		
ปี 56	157	105	262	1 : 1,405		
ทันตแพทย์ ปี 51	32	23	55	1 : 5,855	1 : 15,791	1 : 13,525
ปี 52	28	21	49	1 : 6,779	1 : 12,993	1 : 13,089
ปี 53	33	25	58	1 : 5,792	1 : 13,917	1 : 14,777
ปี 54	39	22	61	1 : 5,657		
ปี 55	48	26	74	1 : 4,824		
ปี 56	45	11	56	1 : 5,673		
เภสัชกรปี 51	35	30	65	1 : 4,954	1 : 7,655	1 : 7,348
ปี 52	36	30	66	1 : 5,033	1 : 7,489	1 : 7,501
ปี 53	45	36	81	1 : 4,147	1 : 7,597	1 : 8,221
ปี 54	36	34	70	1 : 4,930		
ปี 55	44	44	88	1 : 4,057		
ปี 56	43	36	39	1 : 9,438		
พยาบาลวิชาชีพปี 51	501	385	886	1 : 364	1 : 614	1 : 597
ปี 52	547	388	935	1 : 355	1 : 553	1 : 573
ปี 53	579	394	973	1 : 345	1 : 568	1 : 621

ประเภท	จำนวนบุคลากร ภูเก็ต			อัตราส่วนบุคลากร ต่อประชากร		
	ภาครัฐ	เอกชน	รวม	ภูเก็ต	ภาคใต้	ประเทศ
ปี 54	555	465	1,020	1 : 338		
ปี 55	542	46544	1,007	1 : 355		
ปี 56	540	31	971	1 : 379		

ที่มา : สถานพยาบาลรัฐ-เอกชน (ก.ย. ปี 2551-2556) F=fulltime P=parttime ภาคเอกชนรวมศูนย์บริการ สธ.

เทศบาลนคร/ ประเทศจากสำนักรับโยบายและแผน กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. 2556

ตารางจำนวนผู้มารับบริการ ปีงบประมาณ 2552- 2556 : อำเภอเมือง

ปีงบประมาณ	เขต	OPD		IPD	
		คน	ครั้ง	คน	วันนอน
2552	เทศบาลนคร	4,571	15,723	-	-
	รพสต.เขต.เมือง	54,682	80,110	-	-
	รพ.วชิระภูเก็ต	66,774	441,370	36,159	168,714
	รวม	126,027	537,203	36,159	168,714
2553	เทศบาลนคร	7,484	14,989	-	-
	รพสต.เขต.เมือง	57,377	66,144	-	-
	รพ.วชิระภูเก็ต	49,721	425,508	31,797	151,053
	รวม	114,582	506,641	31,797	151,053
2554	เทศบาลนคร	5,248	9,934	-	-
	รพสต.เขต.เมือง	24,864	67,751	-	-

ปีงบประมาณ	เขต	OPD		IPD	
		คน	ครั้ง	คน	วันนอน
	รพ.วชิระภูเก็ต	72,565	562,715	70,079	205,258
	รวม	102,677	640,400	70,079	205,258
	เทศบาลนคร	8,098	11,853	-	-
2555	รพสต.เขต.เมือง	21,765	55,211	-	-
	รพ.วชิระภูเก็ต	83,132	553,202	76,418	318,512
	รวม	112,995	620,266	76,418	318,512
	เทศบาลนคร	10,460	24,042	-	-
2556	รพสต.เขต.เมือง	35,689	102,246	-	-
	รพ.วชิระภูเก็ต+ยี่เต็ง	136,155	503,500	37,404	196,973
	รพ.อบจ.	1,397	3,595	-	-
	ศูนย์บริการ ทต.รัชฎา	608	1,461	-	-
	รวม	189,039	642,031	37,404	196,973

ตารางจำนวนผู้มารับบริการ ปีงบประมาณ 2552- 2556 : อำเภอกะทู้

ปีงบประมาณ	ตำบล	OPD		IPD	
		คน	ครั้ง	คน	วันนอน
2552	ป่าตอง	65,739	144,680	4,021	9,037
	กะทู้	3,932	16,360	-	-

ปีงบประมาณ	ตำบล	OPD		IPD	
		คน	ครั้ง	คน	วันนอน
	กมลา	2,412	5,460	-	-
	รวม	72,083	181,600	4,021	9,037
	2553	ป่าตอง	41,384	144,665	3,804
2553	กะทู้	2,786	6,288	-	-
	กมลา	5,435	13,140	-	-
	รวม	49,605	164,093	3,804	9,638
2554	ป่าตอง	28,402	147,404	7,837	10,405
	กะทู้	4,382	8,631	-	-
	กมลา	4,048	11,687	-	-
	รวม	36,832	167,722	7,837	10,405
2555	ป่าตอง	26,658	131,607	7,628	9,856
	กะทู้	6,719	18,815	-	-
	กมลา	2,701	7,564	-	-
	รวม	36,078	157,986	7,628	9,856
2556	ป่าตอง	86,700	127,273	5,227	14,651
	กะทู้	6,200	17,926	-	-
	กมลา	4,879	11,485	-	-
	รวม	48,320	149,650	5,178	14,545

ตารางจำนวนผู้มารับบริการ ปีงบประมาณ 2552- 2556 : อำเภอถลาง

ปีงบประมาณ	เขต	OPD	IPD
------------	-----	-----	-----

		คน	ครั้ง	คน	วันนอน
2552	รพ.กลาง	55,743	96,957	5,850	15,560
	รพสต.เขต.กลาง	34,612	72,569	-	-
	pcuเทพา	1,052	2,031	-	-
	รวม	91,407	171,557	5,850	15,560
2553	รพ.กลาง	46,302	99,951	5,792	14,774
	รพสต.เขต.กลาง	32,023	77,528	-	-
	pcuเทพา	952	2,242	-	-
	รวม	79,277	179,721	5,792	14,774
2554	รพ.กลาง	28,366	108,053	8,427	28,734
	รพสต.เขต.กลาง	21,322	50,857	-	-
	Pcu เทพา	975	2,581	-	-
	รวม	50,663	161,491	8,427	28,734
2555	รพ.กลาง	65,113	120,503	9,972	14,340
	รพสต.เขต.กลาง	2,828	60,494	-	-
	pcuเทพา	655	1,630	-	-
	รวม	68,596	182,627	9,972	14,340
2556	รพ.กลาง	44147	120399	6,734	19,153
	รพสต.เขต.กลาง	60,230	143,721	-	-
	PCU เทพกระษัตริ	306	2,798	-	-
	PCU มุดดอกขาว	4,830	7,371		
	รวม	109,913	274,289	6,734	19,153

ที่มา : รง.504 และ505 กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สสจ.ภูเก็ต พ.ศ. 2556

บุคลากรสาธารณสุขตาม GIS เปรียบเทียบปีงบประมาณ 2555 และงบประมาณ 2556 พบว่ามีแนวโน้มการขาดแคลน ในทุกสาขาหลัก ได้แก่ สาขาแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพ โดยเฉพาะสาขาพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานจริง 540 คน ในปีงบประมาณ 2556 ในขณะที่ GIS ควรมี 1,010 คน

เมื่อพิจารณาถึงบุคลากรทางการแพทย์ของภาครัฐ ปีงบประมาณ 2557 ณ 30 ก.ย.56 (แพทย์ 157 คน, ทันตแพทย์ 45 คน, เภสัชกร 43 คน พยาบาล 540 คน) เทียบกับ GIS พบว่าทุกโรงพยาบาลขาดบุคลากรทางการแพทย์ และแนวโน้มบุคลากรแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพลดลง ตามตาราง

ตารางจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของสถานพยาบาลภาครัฐ

บุคลากรทางการแพทย์	สถานพยาบาลปี 2554/2555/2556			รวม	-ขาด/ +เกิน
	รพ.วชิระภูเก็ต	รพ.กลาง	รพ.ป่าตอง		
แพทย์	83/100/107	10/14/20	8/22/30	101/136/157	-22
ทันตแพทย์	19/25/26	9/13/12	10/10/7	38/48/45	-53
เภสัช	24/29/28	7/8/8	6/7/7	37/44/43	-50
พยาบาล	333/401/403	77/79/76	63/62/61	473/542/540	-1,010

3.3 ศาสนา

ในปี 2555 จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนศาสนิกชน ที่นับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คือ มีจำนวน 245,418 คน คิดเป็นร้อยละ 68.61 รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม 95,322 คน คิดเป็นร้อยละ 26.65 ศาสนาคริสต์ 3,488 คน คิดเป็นร้อยละ 0.98 และ อีก 1,140 คน นับถือศาสนาหรือลัทธิอื่น ๆ

ตารางจำนวนศาสนสถาน จำแนกรายปี พ.ศ. 2550 - 2557

ปี พ.ศ.	ศาสนสถาน (แห่ง)							
	วัด	ที่พักสงฆ์	วัดร้าง	โบสถ์	มัสยิด	วัดซิกข์	วัดฮินดู	ศาลเจ้า
2550	37	11	2	5	51	1	1	10
2551	37	11	2	5	51	1	1	10
2552	37	11	2	5	51	1	1	10
2553	37	11	2	5	51	1	1	10
2554	37	11	2	5	51	1	1	10
2555	37	11	2	5	51	1	1	10
2556	37	19	1	5	51	1	1	10
2557	38	19	1	5	56	1	1	10

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดภูเก็ต ณ 16 ธันวาคม 2557

ตารางจำนวนศาสนิกชน จำแนกรายปี พ.ศ. 2550 - 2555

ปี พ.ศ.	ศาสนิกชน (คน)
---------	---------------

	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่น ๆ
2550	198,971	3,628	82,031	1,391
2551	230,874	4,809	87,981	1,153
2552	221,457	6,817	89,075	1,543
2553	246,739	4,537	84,210	1,450
2554	253,010	4,630	86,110	1,618
2555	245,418	3,488	95,322	1,140

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดภูเก็ต ณ 17 กันยายน 2556

3.4 การรวมตัวของชุมชน

ภูเก็ตมีลักษณะการตั้งถิ่นฐานส่วนใหญ่เป็นแบบกระจายตัวตามแหล่งต่างๆ ที่มีความสำคัญ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยแหล่งชุมชนส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ตามเส้นทางคมนาคม มีเส้นทางหลัก คือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 จากส่วนบนของเกาะจนถึงส่วนล่างเกาะตามแนวเหนือใต้ ลักษณะชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นชุมชนเมืองและชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่ คือ ชุมชนที่มีบทบาทเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของเกาะภูเก็ต เช่น ชุมชนป่าตอง ชุมชนกะรน ชุมชนวิชิต ชุมชนเชิงทะเล ชุมชนกมลา ชุมชนฉลอง และชุมชนราไวย์ เป็นต้น ซึ่งชุมชนต่างๆ เหล่านี้ต่างก็มีบทบาทที่แตกต่างกัน ได้แก่

- 1) ชุมชนเมืองภูเก็ต อยู่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต มีเนื้อที่ประมาณ 12 ตารางกิโลเมตร มีความสำคัญเป็นศูนย์กลางหลักของการติดต่อบนเกาะภูเก็ต เพราะเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการ ศาลากลางจังหวัด สถาบันการเงิน การบริการสาธารณะทางด้านสาธารณสุขโภชนาและสาธารณสุขการต่าง ๆ โรงแรมย่านการค้า ตลาดสด ห้างสรรพสินค้า ชุมชนเมืองภูเก็ต จึงเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดภูเก็ต
- 2) ชุมชนป่าตอง เป็นพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลเมืองป่าตอง พื้นที่ประมาณ 16 ตารางกิโลเมตร เป็นชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่ตั้งอยู่ห่างจากชุมชนที่เป็นศูนย์กลาง คือ ชุมชนเมืองภูเก็ต ประมาณ 15 กิโลเมตร ซึ่งชุมชนป่าตองเองมีการขยายตัวเร็วมาก เนื่องจากเป็นชุมชนที่อยู่ติดกับชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตกของเกาะภูเก็ตซึ่งมีชายหาดที่งดงามและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเกาะภูเก็ต คือ หาดป่าตอง ทำให้อาชีพของผู้คนในชุมชนนั้น เป็นอาชีพค้าขาย ร้านค้า โรงแรม ธุรกิจการท่องเที่ยว
- 3) ชุมชนกะรน เป็นพื้นที่ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลกะรน มีที่ตั้งอยู่ที่ชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต มีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกันกับหาดป่าตอง โดยชุมชนกะรนอยู่ห่างจากชุมชนป่าตองประมาณ 5 กิโลเมตร โดยมีเทือกเขานาคเกิดเป็นตัวกั้นอยู่ ชุมชนกะรนมีพื้นที่ 2.8 ตารางกิโลเมตร มีความสวยงาม

เฉพาะตัว ของหาดทราย คือ ระหว่างทะเลกับชุมชนจะมีสันทรายเป็นตัวกั้นระหว่างกลางอยู่โดยตลอด หากเปรียบเทียบกับหาดป่าตองแล้ว หาดกะรนจะมีคนชอบมากกว่าหาดป่าตอง เพราะเน้นการท่องเที่ยวแบบกษณูริษัธรรมชาติ อาชีพของคนภายในชุมชน ซึ่งเดิมมีการทำนาหรือเป็นเกษตรกรต่างก็เริ่มเปลี่ยนอาชีพของตนตามสภาพแวดล้อมที่ได้เปลี่ยนไป คือ เปลี่ยนมาทำงานตามโรงแรมและทำธุรกิจค้าขายนักท่องเที่ยวเช่นเดียวกับชุมชนป่าตอง

4) ชุมชนฉลอง เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของเทศบาลนครภูเก็ต ห่างจากเทศบาลนครภูเก็ตประมาณ 16 กิโลเมตร ชุมชนฉลองมีบทบาทที่สำคัญทางด้านการท่องเที่ยวเช่นกัน คือ ทำหน้าที่เป็นท่าเรือที่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ต เนื่องจากมีท่าเทียบเรือตั้งอยู่ตรงบริเวณอ่าวฉลองทำให้เกิดการค้าขายในบริเวณดังกล่าวเพราะมีเรือประมง เรือท่องเที่ยว เรือนำเที่ยว ทำให้เกิดความคับคั่งในเวลาเช้า-เย็น และคนในท้องที่ส่วนหนึ่งทำการเกษตร ทำสวนผักบุงเพื่อส่งขายตามจุดต่างๆ ของเกาะภูเก็ต จึงเป็นแหล่งของการทำสวนผักบุงแหล่งใหญ่ของจังหวัดภูเก็ต และริมทะเลก็มีการเพาะเลี้ยงลูกกุ้ง

5) ชุมชนราไวย์ เป็นชุมชนขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ส่วนล่างสุดของเกาะภูเก็ต เป็นพื้นที่ทำการค้าขนาดเล็กเกี่ยวกับของที่ระลึกที่ทำจากเปลือกหอยให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภูเก็ต และในชุมชนแห่งนี้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของเกาะภูเก็ต คือ แหลมพรหมเทพ ซึ่งเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย นอกเหนือจากบทบาททางด้านการท่องเที่ยวแล้วยังมีพื้นที่ที่ใช้ในการทำการเกษตร โดยด้านติดทะเลนิยมปลูกต้นมะพร้าว ส่วนบริเวณที่อยู่ใกล้กับเนินเขาจะทำการปลูกต้นยางพารา

6) ชุมชนวิชิตและท่าเรือน้ำลึกเป็นชุมชนที่อยู่ใกล้กับชุมชนเมืองมากที่สุดและสามารถติดต่อกับคนภายในชุมชนเมืองภูเก็ตได้สะดวก มีทางหลวงเส้นคมนาคมหลักคือ 4023 ในพื้นที่บริเวณนี้จะมีการขยายตัวของโครงการบ้านจัดสรรจำนวนมากในส่วนบริเวณที่อยู่ล่างสุดของชุมชนจะเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการขนส่งทางทะเล ในบริเวณท่าเรือน้ำลึกและยังเป็นที่ตั้งของคลังน้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัทต่างๆ คือ คลังน้ำมันของบริษัทเอสโซ่ แสตนด์แทงค์ประเทศไทย จำกัด คลังน้ำมันบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย และคลังน้ำมันของการบินไทย จำกัด ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญ ในบริเวณท่าเรือน้ำลึกคือโรงกลั่นแร่ดีบุกของบริษัทไทยชาร์โก้ จำกัด บทบาทที่สำคัญในอนาคตจะเป็นย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่น เนื่องจากบทบาททางด้านท่าเรือน้ำลึกและอุตสาหกรรม

7) ชุมชนไม้ขาวและสาคุ เป็นชุมชนที่อยู่ทางตอนเหนือของเกาะภูเก็ต ซึ่งเป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตและอุทยานแห่งชาติสิรินาถ อยู่ในพื้นที่บริเวณหาดในยาง และมีหาดไม้ขาวซึ่งอยู่ติดกับหาดในยาง คนในชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพการทำสวนยางพาราในบริเวณที่อยู่ตามเนินเขา ส่วนบริเวณสองข้างทางของทางหลวง 402 ส่วนบนของเกาะภูเก็ตจะเป็นการปลูกต้นมะพร้าวจากสภาพเดิมของการทำสวน ปัจจุบันได้มีการก่อสร้างท่าเทียบเรือสำราญขนาดใหญ่ ทำให้ผู้คนในชุมชนได้มีแหล่งที่จะทำงานเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีสนามกอล์ฟ ท่าอากาศยาน โรงแรมอยู่แล้วได้มีงานทำเพิ่มขึ้น

8) ชุมชนเทพกระษัตรี ชุมชนป่าคลอกและชุมชนศรีสุนทร เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอถลาง ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการทำการเกษตร พืชที่ปลูกส่วนใหญ่จะเป็นยางพารา รองลงมาคือสับปะรด และมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตะวันออกของเกาะภูเก็ต เป็นพื้นที่ตั้งของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแทว

บทบาทและความสำคัญของชุมชนเทพกระษัตรี ชุมชนป่าคลอก ชุมชนศรีสุนทร เป็นเมืองโบราณ มีสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของเกาะภูเก็ตอยู่มากมาย เช่น บ้านพระยาวิชิตสงคราม วัดพระนางสร้าง อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรีท้าวศรีสุนทร ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเกาะภูเก็ต

9) ชุมชนเชิงทะเลและชุมชนกมลา เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ทางด้านชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต เป็นที่ตั้งของโรงแรมระดับห้าดาว ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณอ่าวเลพัง บทบาทของชุมชนแห่งนี้ส่วนใหญ่เป็นการบริการคนภายในชุมชนเอง เนื่องจากบริเวณที่ตั้งชุมชนเดิมได้แยกตัวออกมาจากบริเวณที่ตั้งของโรงแรมอย่างชัดเจน สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนเชิงทะเลและชุมชนกมลา คือ หาดสุรินทร์ หาดกมลา และภูเก็ตแฟนตาซี

10) ชุมชนกะทู้ ชุมชนรัชฎาและชุมชนเกาะแก้ว ชุมชนกะทู้เป็นชุมชนที่ใหญ่ที่สุด เป็นศูนย์กลางในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในพื้นที่รอบนอกของภูเก็ต รองลงมาคือชุมชนรัชฎาซึ่งเป็นแหล่งขายสินค้าพื้นเมืองประเภทอาหารทะเลตากแห้ง และเป็นศูนย์กลางของการทำประมงของคนในชุมชน สำหรับชุมชนเกาะแก้ว เป็นชุมชนที่อยู่ไปทางทิศเหนือของอำเภอเมืองภูเก็ต ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและทำประมง และนำสัตว์ทะเลมาตากแห้งจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณบ้านสะปำ

11) ชุมชนชาวเล (ชาวไทยใหม่)

ชาวเลเป็นชนเผ่าดั้งเดิมแถบอันดามัน อาศัยอยู่ตามบริเวณชายฝั่งทะเลและตามหมู่เกาะต่างๆ ชาวเลหรือชาวไทยใหม่ ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในจังหวัดภูเก็ต เป็นชาวเลกลุ่มมอเก็นสิงห์ทะเล และกลุ่มอูรักลาไวย์ ตั้งถิ่นฐานอยู่ ดังนี้

- หมู่ 4 บ้านแหลมตึกแก (เกาะสิเหร่) ตำบลรัชฎา อำเภอเมืองภูเก็ต เป็นกลุ่มอูรักลาไวย์ เป็นชุมชนชาวเลที่ใหญ่ที่สุด

- หมู่ 3 บ้านสะปำ ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมืองภูเก็ต เป็นกลุ่มอูรักลาไวย์

- หมู่ 2 บ้านราไวย์ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต เป็นกลุ่มมอเก็นสิงห์ทะเล ปะปนอยู่กับกลุ่มอูรักลาไวย์

- หมู่ 5 บ้านแหลมหลา บ้านหินลูกเดียว ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง เป็นกลุ่มมอเก็นสิงห์ทะเลปนอยู่กับกลุ่มอูรักลาไวย์

3.5 แรงงานและการประกันสังคม

จากข้อมูลการสำรวจสภาพการณ์การทำงานของประชากร ปี 2556 จังหวัดอุบลราชธานีมีประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) จำนวน 234,206 คน ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 160,492 คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำจำนวน 158,701 คน ผู้ว่างงาน จำนวน 1,791 คน ดังตาราง

ตารางจำนวนประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามสถานภาพแรงงาน ไตรมาสที่ 2 พ.ศ.2556

สถานภาพการทำงาน	ปี 2554			ปี 2555			ปี 2556		
	จำนวน (คน)			จำนวน (คน)			จำนวน (คน)		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
ผู้มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป	228,800	111,414	117,387	234,644	112,786	118,858	234,206	114,032	120,174
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	165,869	91,172	74,696	167,104	90,930	76,175	160,492	91,895	68,596
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	165,869	91,172	74,696	167,104	90,930	76,175	160,492	91,895	68,596
1.1.1 ผู้มีงานทำ	164,973	90,815	74,157	165,805	90,138	75,667	158,701	90,361	68,340
1.1.2 ผู้ว่างงาน	896	357	539	1,300	792	-	1,791	1,535	256
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	62,931	20,241	42,690	64,540	21,856	42,684	73,714	22,137	51,578
2.1 ทำงานบ้าน	25,273	1,519	23,753	23,213	1,290	21,923	27,492	317	27,175
2.2 เรียนหนังสือ	15,557	7,407	8,150	18,083	8,953	9,131	16,054	6,410	9,644
2.3 อื่น ๆ	22,102	11,315	10,787	23,243	11,613	11,630	30,168	15,409	14,759
ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี	74,081	37,815	36,266	73,939	37,793	36,140	74,110	37,935	36,175

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอุบลราชธานี *หมายเหตุ ข้อมูลปี 2556 เป็นข้อมูลไตรมาสที่ 2 ปี 2556

สถานประกอบการในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 12,080 ราย มีความต้องการแรงงานต่างด้าวจำนวน 177,871 คน แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาประกอบอาชีพใช้แรงงานในจังหวัดอุบลราชธานี ร้อยละ 8.81 เป็นแรงงานสัญชาติพม่า รองลงมาร้อยละ 0.51 เป็นแรงงานสัญชาติลาว และร้อยละ 0.67 เป็นแรงงานสัญชาติกัมพูชา ซึ่งที่ผ่านมามีแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาวและกัมพูชา ขึ้นทะเบียนและขอรับใบอนุญาตทำงาน ดังตาราง

ตารางจำนวนแรงงานต่างด้าวในจังหวัดอุบลราชธานี ในช่วงปี พ.ศ.2557

หน่วย : คน

ประเภท	เมียนมา	ลาว	กัมพูชา	รวม
ขึ้นทะเบียนขอรับใบอนุญาตทำงาน แยกเป็น				
- ผ่านการพิสูจน์สัญชาติ	35,092	26	8	35,126
- ผ่านการพิสูจน์สัญชาติ กลุ่มครอบครัวการจ้างงาน	433	-	-	433
4 ปี (วีซ่าครบ 4 ปี)				
- ประเภทนำเข้า (MOU) ตามมติ ครม. 15 ม.ค.56	16,833	2	15	16,850
- ประเภทนำเข้า (MOU) กรณีปกติ	532	34	165	731
- จดทะเบียนแรงงานต่างด้าวตามประกาศ คสช. ณ	27,840	1,381	782	30,003
ศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวแบบเบ็ดเสร็จ (OSS)				
รวม	80,730	1,443	970	83,143

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ 25 พฤศจิกายน 2557

จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เมื่อวันที่ ๒ กันยายน 2533 จังหวัดภูเก็ต มีจำนวนสถานประกอบการและลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยในปี 2556 มีจำนวน 9,372 แห่ง ในปี 2557 (ไตรมาสที่ 3) มีจำนวนเพิ่มถึง 9,604 แห่ง จำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมในปี 2556 จำนวน 150,961 คน ในปี 2557 (ไตรมาสที่ 3) มีผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจำนวน 155,941 คน ดังตาราง

ตารางจำนวนสถานประกอบการ และจำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมของจังหวัดภูเก็ต

จำนวน	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ. 2557(P3)
สถานประกอบการ	9,124	9,372	9,604
จำนวนผู้ประกันตน	140,835	150,961	155,941

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต (มกราคม - กันยายน 2557)

ตารางจำนวนผู้ใช้สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคมของจังหวัดภูเก็ต

ประเภท ประโยชน์ ทดแทน	ผู้รับบริการ (ราย)			จำนวนเงิน (บาท)		
	พ.ศ.2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ.2557 (p3)	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557 (p3)
เจ็บป่วย	45,534	37,903	133,727	274,896,942.57	279,234,203.04	240,886,314.08
คลอดบุตร	4,287	4,135	3,423	100,214,786.50	99,869,589	84,546,803.50
ทุพพลภาพ	50	69	72	2,064,469.40	2,529,038.40	2,432,105.34
ตาย	203	208	176	11,706,891.35	12,360,329.85	10,726,168.90
สงเคราะห์บุตร	17,012	17,105	21,791	88,936,200.00	90,323,500	74,801,200.00
บำเหน็จชราภาพ	1,124	1,492	1,872	43,377,426.00	71,002,647.00	58,838,162.61
ว่างงาน	1,199	1,188	1,824	4,253,360.50	60,368,061.50	64,906,547.45
รวม	69,409	62,100	162,885	525,450,076.32	615,687,363.79	537,137,301.88

ที่มา สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต (มกราคม - กันยายน 2557)

4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

4.1 การคมนาคม

จังหวัดอุบลราชธานีมีเส้นทางคมนาคม 3 ทาง ได้แก่ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

4.1.1 การคมนาคมทางบก

การคมนาคมทางบก มีทางหลวงหมายเลข 402 เป็นเส้นทางหลัก และมีทางหลวงจังหวัดรอบเกาะรวมทั้งเส้นทางอื่นๆ ที่แยกออกจากทางหลวงหมายเลข 402 ไปยังชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

4.1.2 การคมนาคมทางน้ำ

จังหวัดอุบลราชธานี มีท่าเรือน้ำลึก จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกอุบลราชธานี บริเวณอ่าวมะขาม ตำบลวิจิต ใช้เป็นท่าเรือเพื่อการขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยว และมีจำนวนท่าเทียบเรือในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีทั้งสิ้น 38 แห่ง ประกอบไปด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ท่าเทียบเรือในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี
 1. ท่าเทียบเรือเพื่อรับขนถ่ายสินค้าสาธารณะทั่วไป จำนวน 3 แห่ง
 2. ท่าเทียบเรือโดยสารและเรือสำราญ/กีฬา จำนวน 14 แห่ง
 3. ท่าเทียบเรือของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 แห่ง
 4. ท่าเทียบเรือประมง จำนวน 11 แห่ง
 5. ท่าเทียบเรือใช้ในกิจการของโรงแรม ร้านอาหาร จำนวน 5 แห่ง
- รวมทั้งสิ้น จำนวน 38 แห่ง

- ข้อมูลมารีนาในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี

นอกจากนี้ จังหวัดอุบลราชธานียังมีท่าจอดเรือของเอกชน (MARINA) จำนวน 4 แห่ง ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ ซึ่งป็นทำเลที่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวเกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา และเกาะต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ได้อย่างสะดวก ซึ่งผู้ที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ

- ข้อมูลและสถานที่ตั้งมารีนาในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. โป้ท ลากูน มารีน่า (The boat lagoon marina)

ที่อยู่ 22/1 หมู่ 2 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000

จำนวนที่จอดเรือในน้ำ 173 ลำ

จำนวนที่จอดเรือบนบก 135 ลำ

ความยาวเรือสูงสุดที่สามารถเข้าเทียบท่า 80 ฟุต

อัตราการกินน้ำลึกสูงสุดที่สามารถเข้ามาเทียบได้ 2-2.5 เมตร

2. รอยัล ภูเก็ต มารีน่า (Royal Phuket marina)

ที่อยู่ 68 หมู่ 2 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000

จำนวนที่จอดเรือในน้ำ 76 ลำ

จำนวนที่จอดเรือบนบก 35 ลำ

ความยาวเรือสูงสุดที่สามารถเข้าเทียบท่า 37 เมตร

อัตราการกินน้ำลึกสูงสุดที่สามารถเข้ามาเทียบได้ 3 เมตร

3. ยอร์ชเฮเว่น (The yacht haven marina)

ที่อยู่ 141/2 หมู่ 2 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83110

จำนวนที่จอดเรือในน้ำ 300 ลำ

ความยาวเรือสูงสุดที่สามารถเข้าเทียบท่า 80 เมตร

อัตราการกินน้ำลึกสูงสุดที่สามารถเข้ามาเทียบได้ 2.5-8.0 เมตร

4. อ่าวปอ แกรนด์ มารีน่า (Ao Po Grand Marina)

ที่อยู่ 113/1 หมู่ 6 ถนนเทพกระษัตรี ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 83110

จำนวนที่จอดเรือในน้ำ 300 ลำ

จำนวนที่จอดเรือบนบก 100 ลำ

ความยาวเรือสูงสุดที่สามารถเข้าเทียบท่า

80 เมตร

อัตราการกินน้ำลึกสูงสุดที่สามารถเข้ามาเทียบได้

10 เมตร

ที่มา : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 5 สาขาภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

4.1.3 การคมนาคมทางอากาศ

การคมนาคมทางอากาศ มีสนามบินนานาชาติภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้า และผู้โดยสาร เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 10 เที่ยวบิน/ชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 29 ล้านคน โดยในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนเที่ยวบินทั้งภายในและต่างประเทศ จำนวน 55,110 เที่ยวบิน เฉลี่ยวันละ 153 เที่ยวบิน มีจำนวนผู้โดยสารเข้า - ออก จำนวน 8,162,297 คน ดังตาราง

ตารางสถิติเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารทั้งในและระหว่างประเทศ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต

ในปีงบประมาณ พ.ศ.2549 - 2556

ปี พ.ศ.	จำนวนเที่ยวบิน		จำนวนผู้โดยสาร						
	จำนวน	เพิ่ม/ลด	เข้า	ออก	รวม	เพิ่ม/ลด	ผ่าน	รวมทั้งสิ้น	เพิ่ม/ลด
		(%)				(%)			(%)
2549	28,991	8.16	2,220,547	2,221,545	4,442,092	29.76	25,890	4,467,982	28.66
2550	38,368	32.34	2,728,905	2,732,499	5,461,404	22.95	16,733	5,478,137	22.61
2551	40,218	4.82	2,966,746	2,963,262	5,930,008	8.58	13,460	5,943,468	8.49
2552	35,995	-10.50	2,706,640	2,719,958	5,426,598	-8.49	14,987	5,441,585	-8.44
2553	46,132	28.10	3,392,919	3,376,502	6,769,421	24.75	27,677	6,797,098	24.91
2554	55,110	19.46	4,093,196	4,069,101	8,162,297	20.58	44,108	8,206,405	20.73
2555	59,406	28.77	4,579,158	4,566,557	9,145,715	35.10	15,290	9,161,005	34.78
2556	70,198	27.38	5,481,926	5,482,861	10,964,787	34.33	14,750	10,979,537	33.79

ที่มา : การท่าอากาศยานภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

4.2 การไฟฟ้า

การไฟฟ้า	ตำบล		หลังคาเรือน	
	ทั้งหมด	มีไฟฟ้าแล้ว	ทั้งหมด	มีไฟฟ้าแล้ว
กฟภ จ.ภูเก็ต	8	8	103,426	101,210
กฟอ. ปัตตอง	3	3	47,908	47,908
กฟภ. อำเภอดกลาง	6	6	14,973	14,973
รวม	17	17	166,307	163,781

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2556

หมายเหตุ: ส่วนที่ขาดหายไปเป็นครัวเรือนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ สาเหตุเนื่องจากบ้านอาศัยอยู่ในพื้นที่หวงห้ามทางราชการหรือพื้นที่ของเอกชน

▪ น้ำมันเชื้อเพลิง

ในปี 2555 จังหวัดภูเก็ตมีการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ที่สำคัญ คือ ดีเซลหมุนเร็ว ประมาณ 146 ล้านลิตร แก๊สโซฮอลล์ อี10 ออกเทน 95 ประมาณ 50 ล้านลิตร แก๊สโซฮอลล์ อี10 ออกเทน 91 ประมาณ 45 ล้านลิตร เบนซิน ออกเทน 91 ประมาณ 45 ล้านลิตร ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ประมาณ 21 ล้านกิโลกรัม น้ำมันเตา ประมาณ 3.4 ล้านลิตร และเป็นที่น่าสังเกตมีการนำแก๊สโซฮอลล์ อี 20 เข้ามาใช้เมื่อปี 2553 จากประมาณ 8 พันลิตร มีแนวโน้มการใช้เพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากโดยในปี 2555 เพิ่มเป็น 2.7 ล้านลิตร และในปี 2555 เริ่มนำน้ำมันแก๊สโซฮอลล์ อี 85 เข้ามาใช้ ดังตาราง

ตารางสถิติการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง จังหวัดภูเก็ต

(หน่วย : พันลิตร)

ชนิดน้ำมัน	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
น้ำมันแก๊สโซฮอล E 85	-	-	-	122	2,036
น้ำมันแก๊สโซฮอล E 20	-	-	8	928	2,729
น้ำมันแก๊สโซฮอล 91(E10)	1,293	-	16,780	25,721	34,590
น้ำมันแก๊สโซฮอล 95 E10)	40,024	-	57,987	52,375	50,691
น้ำมันเบนซิน 91	59,141	47,840	44,311	45,940	45,105
น้ำมันเบนซิน 95	10,128	2,254	486	45	36
น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว	89,666 (B2)	36,141 (B2)	41,538 (B2)	127,404 (B2)	146,805
	52,239 (B5)	97,754 (B5)	82,122 (B5)	12,201 (B5)	
น้ำมันเตา	-	9,211	11,950	12,140	3,492

สถิติการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ในจังหวัดภูเก็ต

หน่วย : พันกิโลกรัม

การใช้ก๊าซ LPG	12,297	13,159	12,666	15,712	21,303
----------------	--------	--------	--------	--------	--------

ที่มา : ข้อมูลจากกรมธุรกิจพลังงาน

ข้อมูลสถานประกอบการน้ำมันเชื้อเพลิงในจังหวัดภูเก็ต

ลำดับที่	สถานประกอบการ	อำเภอ			รวม (แห่ง)
		เมือง	กะทู้	ถลาง	
1.	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง (บริการรถยนต์)	20	6	15	41
2.	สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงริมฝั่ง (บริการเรือยนต์)	-	-	2	5
3.	สถานีบริการอากาศยาน (บริการเครื่องบิน)	1	1	-	3

4.	คลังน้ำมันเชื้อเพลิง	1	-	-	1
5.	ร้านจำหน่ายก๊าซ (LPG)	88	24	67	179
6.	สถานีบริการก๊าซ (LPG)	2	-	6	8
7.	รถขนส่งก๊าซ (LPG)	4	-	-	4
8.	รถขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง	15	5	1	21
	รวม	260	35	92	133

4.3 การประปา

การบริการการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีดังนี้

1. โครงการชลประทานภูเก็ต ได้สรุปข้อมูลการผลิตน้ำประปาของการประปาเทศบาลนครภูเก็ต พ.ศ. 2555 โดยการประปาเทศบาลนครภูเก็ตผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบในชุมหมือมืองร้าง 9 แห่ง ของเอกชน และของเทศบาล ดังนี้

1.1 ชุมน้ำเทศบาล ความจุ 334,000 ลูกบาศก์เมตร ของเทศบาลนครภูเก็ต

1.2 ชุมน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติฯ ร.9 ความจุ 100,000 ลูกบาศก์เมตร ของเทศบาลนคร

ภูเก็ต 1.3 ชุมน้ำหน้าโรงพยาบาลวชิระภูเก็ต ความจุ 127,000 ลูกบาศก์เมตร ของบริษัทไอย์เชียง จำกัด

1.4 ชุมน้ำซอยพะเนียง ความจุ 72,000 ลูกบาศก์เมตร ของบริษัท ไอย์เชียง จำกัด

1.5 ชุมแฝด ความจุ 732, 900 ลูกบาศก์เมตร ของบริษัท แข็งหวงวน จำกัด

1.6 ชุมน้ำริมถนนวิชิตสงคราม ความจุ 222,000 ลูกบาศก์เมตร ของ นายบันลือ ต้นติวิท

1.7 ชุมน้ำบริษัทอนุภาชวิชิการ จำกัด อำเภอกะทู้ ความจุ 2,000,000 ลูกบาศก์เมตร

1.8 ชุมน้ำนายคณิต ยงสกุล ความจุ 73,000 ลูกบาศก์เมตร

1.9 ชุมน้ำบริษัทอนุภาชวิชิการ จำกัด ถนนเจ้าฟ้า ความจุ 1,000,000 ลูกบาศก์เมตร

รวมปริมาณน้ำดิบทั้งสิ้น 4,660,900 ลูกบาศก์เมตร

เทศบาลนครภูเก็ต มีโรงผลิตน้ำประปา จำนวน 3 แห่ง คือ

(1) ระบบการผลิตชุมน้ำเทศบาล กำลังการผลิต 1,680 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(2) ระบบการผลิตชุมน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติฯ ร. 9 กำลังการผลิต 3,600 ลูกบาศก์เมตรต่อ

วัน

(3) ระบบการผลิตถนนตำรง กำลังการผลิต 20,880 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

รวมอัตรากำลังการผลิตน้ำทั้งสิ้น 26,160 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

ที่มา : โครงการชลประทานภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

2. การประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ต มีกำลังผลิตที่ใช้งานรวม 76,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน แบ่งเป็น

2.1 การประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ต มีกำลังผลิตที่ใช้งานรวม 48,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน โดยมีสถานีผลิตน้ำ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

(1) สถานีผลิตน้ำสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต มีระบบผลิตที่ใช้งานจริง 36,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(2) สถานีผลิตน้ำบ้านบางโจ มีระบบผลิตที่ใช้งานจริง 12,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

2.2 เอกชน มีกำลังผลิตที่ใช้งานตามสัญญา 28,000 ลบ.ม./วัน โดยมีสถานีผลิตน้ำ จำนวน 3 แห่ง ดังนี้

(1) สถานีผลิตน้ำกะทู้: มีระบบผลิตที่ใช้งานตามสัญญา 13,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(2) สถานีผลิตน้ำเชิงหววน: มีระบบผลิตที่ใช้งานตามสัญญา 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

(3) สถานีผลิตน้ำ RO กะรน: มีระบบผลิตที่ใช้งานตามสัญญา 12,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

และทำสัญญาซื้อน้ำประปาเพิ่มที่สถานีผลิตน้ำเจ้าฟ้า : มีระบบผลิตที่ใช้งานตามสัญญา 3,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

ความต้องการน้ำประปา

การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต ให้บริการน้ำประปาในเขต อำเภอกะทู้ และอำเภอเมือง รวม 5 ตำบล 3 เทศบาลตำบล และจำหน่ายน้ำประปาให้การประปาเทศบาลนครภูเก็ต สัดส่วนการให้บริการน้ำประปา เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรที่ได้ในพื้นที่พบว่า มีสัดส่วนที่น้อยในหลายพื้นที่ เนื่องจากกำลังการผลิตน้ำประปาไม่เพียงพอ

ปัจจุบันความต้องการใช้น้ำประปาของจังหวัดภูเก็ต มากกว่ากำลังผลิตที่มีอยู่จริงของการประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต รวมกับกำลังผลิตของบริษัทฯ และกำลังผลิตของเทศบาลรวมกัน แล้วก็ตาม ก็ยังสามารถให้บริการน้ำประปาได้ในสัดส่วนต่ำกว่า 50 % ของประชากร

แผนและงบประมาณ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต ปี 2555

- บริเวณอ่างเก็บน้ำคลองกะทะ ก่อสร้างระบบผลิตขนาด 12 ,000 ลบ.ม./วัน (500 ลบ.ม./ชม.)

- สถานีผลิตน้ำสำนักงาน กปภ. สาขาภูเก็ต ซึ่งมีระบบผลิตเดิมขนาด 36 ,000 ลบ.ม./วัน จะเพิ่มกำลังการผลิตอีก 500 ลบ.ม./ชม. เป็น 48,000 ลบ.ม./วัน
- สถานีผลิตน้ำบ้านบางโจซึ่งมีระบบผลิตเดิมขนาด 12000 ลบ.ม./วัน (500 ลบ.ม./ชม) จะเพิ่มกำลังการผลิตอีก 300 ลบ.ม./ชม. เป็น 19,200 ลบ.ม./วัน พร้อมจัดหาที่ดินเพิ่มเพื่อก่อสร้างระบบผลิตอีก 19,200 ลบ.ม./วัน

สรุปแผน และงบประมาณ การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต จะสามารถผลิตน้ำประปาได้วันละ 48,000 ลบ.ม. และสามารถผลิตเพิ่มจากเดิมอีก 31 ,200 ลบ.ม./วัน โดยรวมแล้วจะให้บริการน้ำประปาได้ประมาณวันละ 79,200 ลบ.ม./วัน รวมกับของที่เอกชนที่ผลิตตามสัญญาวันละ 31 ,000 ลบ.ม. หากก่อสร้างตามแผน และงบประมาณ กปภ. สาขาภูเก็ต ปี 2555 แล้วเสร็จ ดังนั้น น้ำที่จ่ายออกจากระบบของการประปาส่วนภูมิภาครวมวันละ 110,200 ลบ.ม.

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต พ.ศ. 2556

4.4 การบริการโทรศัพท์

ตารางสถิติบริการโทรศัพท์ จังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2552 – 2554

บริการ	2552	2553	2554
หมายเลขโทรศัพท์ที่มี			
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	73,568	46,562	77,345
บริษัท สัมปทาน	44,445	44,445	44,445
หมายเลขโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า			
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	54,395	56,965	56,598
ธุรกิจ	12,299	12,844	13,383
บ้านพัก	37,021	38,999	38,709
ราชการ	1,624	1,673	1,763
โทรศัพท์สาธารณะ	2,253	2,231	1,691
บริษัท สัมปทาน	33,059	28,707	25,099

ที่มา : บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ณ พ.ศ. 2556

▪ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตาราง จำนวนของประชากรที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ

และการสื่อสารจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2554 – 2556

ปี พ.ศ.	จำนวน (คน)					
	การใช้คอมพิวเตอร์		ใช้อินเทอร์เน็ต		การมีโทรศัพท์มือถือ	
	เคยใช้	ไม่เคยใช้	เคยใช้	ไม่เคยใช้	มี	ไม่มี
2554	111,709	161,946	87,333	186,322	216,079	57,576
2555	131,498	147,244	119,682	159,114	217,141	61,601
2556	141,372	141,905	134,420	148,857	225,773	57,504

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

5. โครงสร้างด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 ทรัพยากรป่าไม้

1 . ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบก มี 9 ป่า รวมทั้งสิ้น 88,235 ไร่ ได้แก่

1) ป่าเขารวก-เขาเมือง ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลสาคร ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 7,175 ไร่ อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ มีปัญหาด้านการถือครองและออกเอกสารสิทธิทับพื้นที่โดยผู้มีอิทธิพล

2) ป่าควนเขาพระแทว ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 13,925 ไร่ อยู่ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าควนเขาพระแทว สภาพปัญหาคือ ราษฎรได้เรียกร้องให้จังหวัดออกเอกสารสิทธิ์ในบริเวณที่ถือครอง

3) ป่าบางขนุน ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลสาคร ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 5 ,000 ไร่ ปัจจุบันมีราษฎรเข้าไปแผ้วถางเพื่อปลูกยางพารา

4) ป่าเกาะโหลน ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง มีเนื้อที่ 1,537 ไร่ สภาพปัจจุบันมีราษฎรเข้าไปบุกรุกปลูกยางพาราได้ทำการสำรวจถือครองแล้ว

5) ป่าเทือกเขากมลา ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลป่าตอง ตำบลกะทู้ ตำบลกมลา อำเภอกะทู้ ตำบลเชิงทะเล ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง เนื้อที่ 29 ,600 ไร่ มอบสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัด 21,480 ไร่ คงเหลือ 8,120 ไร่ เป็นป่าสมบูรณ์เป็นหย่อมๆ มีการบุกรุก แผ้วถางเพื่อปลูกยางพารา ปัจจุบันมีราษฎรเข้าไปแผ้วถางเพื่อปลูกยางพารา

6) ป่าเทือกเขานาคเกิด ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลป่าตอง ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ ตำบลวิชิต ตำบลฉลอง ตำบลกะรน ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง มีเนื้อที่ 24,750 ไร่ มอบสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัด 19,005 ไร่ คงเหลือ 5,745 ไร่ ยังมีสภาพเป็นป่าสมบูรณ์เป็นหย่อมๆ

7) ป่าเขาโต๊ะแซะ ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง มีเนื้อที่ 550 ไร่ สภาพปัญหามักเกิดไฟป่าทุกปี

8) ป่าเขาสามเหลี่ยม ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 1,254 ไร่ มอบสำนักงานปฏิรูปที่ดินจังหวัด 715 ไร่ คงเหลือ 539 ไร่ สภาพปัจจุบันราษฎรได้เข้าไปบุกรุกปลูกสวนยางพาราเต็มพื้นที่หมดแล้ว

9) ป่าเขาไม้พอก-ไม้แก้ว ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 4 ,444 ไร่ สภาพปัจจุบันเป็นสวนยางพาราเต็มพื้นที่หมดแล้ว มีการเดินสำรวจออก นส.3 ก. ก่อนประกาศเป็นป่าสงวนฯ

2. ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน มี 7 ป่า รวมทั้งสิ้น 19,343 ไร่ ได้แก่

1) ป่าเลนคลองบางชีเหล้า-คลองท่าจีน ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง มีเนื้อที่ 3 ,937.50 ไร่ สภาพปัจจุบันราษฎรได้เข้าไปบุกรุกก่อสร้างที่อยู่อาศัยบริเวณ ซอยโหนดทรายทอง บริเวณซอยกิ่งแก้วอุทิศ

2) ป่าเลนคลองเกาะผี ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลวิชิต อำเภอเมือง มีเนื้อที่ 2,687.50 ไร่ ปัจจุบันได้มีส่วนราชการได้ขอใช้ประโยชน์และมีราษฎรบุกรุกเข้าทำการปลูกสร้างเพื่ออยู่อาศัย

3) ป่าเลนคลองพารา ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 2,343.75 ไร่

4) ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 1,750 ไร่

5) ป่าเลนคลองท่าเรือ ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลป่าคลอก ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมือง เนื้อที่ 3,181 ไร่

6) ป่าเลนคลองอู่ตะเภา ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 1 ,556.25 ไร่ เป็นพื้นที่ที่
ผนวกเข้าเป็นอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

7) ป่าเลนคลองบางโรง ตั้งอยู่ที่ท้องที่ ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง เนื้อที่ 3 ,887 ไร่ มีปัญหาการบุกรุก
รุกบางส่วน ราษฎรได้ร่วมกันดูแลจัดการปลูกป่าและทำกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในพื้นที่บางส่วน

หมายเหตุ ** ป่าชายเลนตาม พ.ร.บ.ป่าไม้พุทธศักราช 2484 ป่าเลนบ้านอ่าวยวน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่
200 ไร่

ตารางขนาดพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดภูเก็ตปี 2551-2553

ประเภท	พื้นที่ป่า (ไร่)		
	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557
ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี	27,904.50	27,904.50	27,904.50
ป่าสงวนแห่งชาติ	107,578.00	107,578.00	107,578.00
พื้นที่การปลูกป่าชุมชนและป่าเศรษฐกิจ	704.50	704.50	704.50
อุทยานแห่งชาติ	56,250.00	56,250.00	56,250.00
รวมพื้นที่ป่าทั้งหมด	192,437.00	192,437.00	192,437.00

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

ตารางสัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ประเภท	สัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่จังหวัด (%)		
	พ.ศ.2551	พ.ศ.2552	พ.ศ.2553
พื้นที่ป่าไม้	18.16	18.16	18.16
พื้นที่ป่าอนุรักษ์	13.96	13.96	13.96
พื้นที่ป่าชายเลน	4.20	4.20	4.20
พื้นที่ป่าชุมชน	0.12	0.12	0.12

พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ	0.09	0.09	0.09
รวมพื้นที่ป่าทั้งหมด	192,437.00	192,437.00	192,437.00

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.)

- 1.ป่าเทือกเขากมลา เนื้อที่ 21 ,480.00 ไร่
 - 2.ป่าเทือกเขานาคเกิด เนื้อที่ 19 ,005.50 ไร่
 - 3.ป่าเขาสามเหลี่ยม เนื้อที่ 715.00 ไร่
- รวมเนื้อที่ 41,200.50 ไร่

มีอุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ

มีเขตห้ามล่าสัตว์ป่า 1 แห่ง คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแทว

5.2 แนวปะการัง

กลุ่มเกาะภูเก็ต มีสภาพพื้นที่ชายฝั่งที่หลากหลายรูปแบบ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป ทั้งนี้ คลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเลรวมถึงในมวลน้ำทะเลที่เป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่ควบคุมพัฒนาการของแนวปะการังทำให้ปะการังแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน ในที่นี้จึงจำแนกลักษณะแนวปะการังออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1) แนวปะการังฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ตและเกาะต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง

เป็นบริเวณที่อยู่ในกำบังจากคลื่นลมมรสุมเฉียงใต้มีตะกอนสะสมมาก พบป่าชายเลนและแหล่งหญ้าทะเลหลายจุดบริเวณที่ปะการังน้ำตื้นก่อตัวได้ ได้แก่ บริเวณเขาสามแหลม แหลมยาง อ่าวหามาน อ่าวมะขาม แหลมพันวา อ่าวฉลอง และหาดราไวย์ เกาะที่อยู่ใกล้เคียง ได้แก่ เกาะสิเหร่ เกาะนาคาใหญ่ เกาะนาคาน้อย เกาะมาลี เกาะรัง เกาะลวะ เกาะเฮ (ที่อยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะภูเก็ต) เกาะตะเกาใหญ่ เกาะตะเกาน้อยและเกาะโหลน พื้นทะเลบริเวณนี้มีปริมาณตะกอนสะสมอยู่มาก ทำให้ทะเลค่อนข้างขุ่น เมื่อน้ำลงเต็มที่จะปรากฏให้เห็นส่วนของโซนพื้นที่ราบโคลนพื้นน้ำเป็นแนวกว้าง ส่วนของโซนไหลและโซนลาดชันค่อนข้างแคบ กว้างไม่เกิน 5 เมตร และสิ้นสุดที่ความลึกไม่เกิน 3 เมตร หรือ 5 เมตร

2) แนวปะการังทางฝั่งตะวันตกตอนล่างของเกาะภูเก็ต และเกาะที่อยู่ใกล้เคียงทางตอนใต้ ได้แก่ อ่าวในหาน อ่าวกะตะ อ่าวกะรน เกาะแก้ว เกาะบอน เกาะเฮ เกาะแฉวง และเกาะไม้ท่อน บริเวณเหล่านี้มีชายฝั่งเป็นโขดหิน และมีหาดทรายแทรกอยู่เป็นระยะๆ แนวปะการังได้รับอิทธิพลจากคลื่นลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้มากกว่าในกลุ่มแรก พื้นที่ในส่วนของเกาะภูเก็ตที่อยู่ในที่บังคลื่นลมมีอยู่จำกัด แนวปะการังจึงสามารถพัฒนาเป็นแนวปะการังขนาดใหญ่เหมือนอย่างในบริเวณอ่าวทางฝั่งตะวันตกตอนบน โดยทั่วไปพื้นที่ทะเลเป็นทรายหยาบ แต่ในบางจุด เช่น ทางตอนเหนือของเกาะเฮ เกาะบอน และเกาะแฉวง เป็นพื้นที่ได้รับตะกอนที่มาจากกระแสน้ำที่ไหลมาจากฝั่งตะวันออกของเกาะภูเก็ตแนวปะการังในเขตนี้ก่อตัวในระดับความลึกไม่เกิน 10 เมตร บริเวณโซนพื้นราบมักไม่โผล่พื้นน้ำ

3) แนวปะการังทางฝั่งตะวันตกตอนบนของเกาะภูเก็ต ได้แก่ อ่าวป่าตอง อ่าวกมลา อ่าวบางเทา และหาดในยาง โดยทั่วไปบริเวณอ่าวเหล่านี้ เป็นที่กำบังคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ได้ดีกว่าบริเวณหาดต่างๆ ที่ถัดลงมาทางตอนล่าง แนวปะการังสามารถก่อตัวเป็นพื้นที่กว้างกว่า 10 เมตร เล็กน้อย พื้นที่ในเขตพื้นที่เป็นทรายขนาดปานกลางจนถึงหยาบ

4) แนวปะการังใกล้เขตทะเลลึกเกาะราชา เป็นกลุ่มที่จัดแยกออกมาเนื่องจากเกาะอยู่ห่างออกมาจากแผ่นดินใหญ่ และอยู่ใกล้เขตสันของไหล่ทวีป โดยทั่วไปแนวปะการังในบริเวณเกาะนี้จะก่อตัวได้ลึกกว่ากลุ่มทั้งสามดังที่กล่าวข้างต้น

5) กลุ่มปะการังที่ขึ้นอยู่กับบริเวณที่รับแรงปะทะจากคลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ลักษณะเช่นนี้มักพบปะปนอยู่ตามชายฝั่งที่เป็นแนวโขดหินทางฝั่งตะวันตกของเกาะต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ปะการังไม่สามารถก่อตัวเป็นแนวปะการังในพื้นที่เช่นนี้ได้ แต่จะมีลักษณะเป็นกลุ่มประชาคมปะการัง (Coral community) ที่ขึ้นอยู่กับหิน

ตารางพื้นที่แนวปะการังและสภาพความสมบูรณ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

พื้นที่ทำการสำรวจ	พื้นที่แนวปะการัง (ไร่)	สถานภาพ ของแนวปะการัง	แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง เมื่อเทียบกับข้อมูลที่สำรวจ ในปี พ.ศ.2538-2541
จังหวัดภูเก็ต	3,752		
1.เกาะราชาใหญ่	275		
- ด้านตะวันตกเฉียงเหนือ		ดีปานกลาง	มีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง
- ด้านตะวันออก		ดีปานกลาง	สภาพคงที่

2.เกาะราชาน้อย			
- ด้านตะวันตก		ดี	มีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง
- ด้านตะวันออก	81	ดีมาก	สภาพคงที่
3.ชายฝั่งตะวันตก	3,396	เสียหาย - ดี	มีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง

ที่มา : รายงานผลการดำเนินงานประจำปี สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเลและป่าชายเลน

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ณ พ.ศ. 2556

ในภาพรวมแนวปะการังของจังหวัดภูเก็ตในพื้นที่ที่เปิดออกสู่ทะเลลึกส่วนใหญ่มีแนวโน้มนิยมสมบูรณ์ปานกลางและสภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมากที่ชายฝั่งทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะแอม และเกาะราชาบริเวณอ่าวทิศเหนือ และชายฝั่งตะวันตกของเกาะ โดยเฉพาะชายฝั่งตามปีกอ่าวต่าง ๆ และตามชายฝั่งด้านใต้ของเกาะบริวารต่างๆ บริเวณที่มีมากที่สุด ได้แก่ บริเวณชายฝั่งตำบลราไวย์ ชายฝั่งตำบลวิชิต และเกาะต่างๆ ได้แก่ เกาะบอน เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะตะเกายใหญ่ และเกาะตะเกายน้อย ปะการังที่พบส่วนใหญ่ คือ ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังเขากวางทรงพุ่ม ปะการังเขากวางทรงพุ่มพาน ปะการังวงแหวน ปะการังช่องเล็กแบบแผ่นปนเคลือบ และปะการังช่องเล็กแบบแผ่น

ในปี พ.ศ.2550 มีการสำรวจและประเมินการครอบคลุมพื้นที่ของปะการังที่เกาะแอม เกาะเฮ และเกาะโหลน โดยวิธีการ Photo line transect พบว่า สถานภาพปะการังเกาะแอมในภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีมาก มีปะการังเป็นปกคลุมประมาณร้อยละ 60 ปะการังตายร้อยละ 17 ปะการังเด่นอยู่ในหมู่ของปะการังเขากวางสถานภาพของปะการังที่เกาะเฮในภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีปานกลาง มีปะการังเป็นปกคลุมประมาณ ร้อยละ 38.70 ปะการังตายร้อยละ 37.82 ปะการังเด่นอยู่ในกลุ่มของปะการังโขด สถานภาพปะการังเกาะโหลนฝั่งตะวันออก โดยภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีปานกลางมีปะการังเป็นปกคลุมประมาณร้อยละ 49 ปะการังตายร้อยละ 47 ปะการังเด่นอยู่ในกลุ่มปะการังโขด

5.3 หญ้าทะเล

จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งหญ้าทะเลประมาณ 4,500 ไร่ พบหญ้าทะเล 11 ชนิด ได้แก่ หญ้าคาทะเล หญ้าชะเงาเต่า หญ้าเงาแคระ หญ้าเงาใส หญ้าเงาใบเล็ก หญ้าเงาและหญ้าอำพัน หญ้ากุษ่ายเข็ม หญ้ากุษ่ายทะเล หญ้าชะเงาใบฟันเลื่อย หญ้าชะเงาใบมนและหญ้าต้นหอมทะเล แหล่งหญ้าทะเลพบที่ทำฉัตรไชย บ้านคลองหยิด บ้านคอเอน บ้านบางตุก-แหลมทราย เกาะนาคาใหญ่ บ้านป่าคลอก-บางโรง อ่าวภูเก็ต เกาะตะเกายใหญ่ อ่าวตังเซ็น อ่าวฉลอง หาดในยาง และเกาะโหลนอ่าวย่น โดยมีพื้นที่แหล่งหญ้าทะเลกว้างที่สุด อยู่บริเวณบ้านป่าคลอก (ตั้งแต่ปากคลองบางโรงลงมาถึงแหลมยามู) ซึ่งพบกระจายตั้งแต่ระยะ 200 - 1,300 เมตร จากชายฝั่งทะเล หญ้าทะเลพบ 9 ชนิด การศึกษาและประเมินสถานภาพหญ้าทะเล ในปี พ.ศ. 2550 ด้วยวิธีการศึกษาแบบ Line transect และ Sport check พบว่า พื้นที่แหล่งหญ้าทะเลที่อ่าวป่าคลอก มีขนาดพื้นที่

1,925 ไร่ ซึ่งมีความสมบูรณ์ดี บริเวณอ่าวป่าคลอกนี้ เคยพบร่องรอยการกินหญ้าทะเลของพะยูนด้วย แหล่งหญ้าทะเลขนาดใหญ่อีกแห่งของจังหวัดภูเก็ตอยู่ที่เกาะโหลน-อ่าวยวน มีพื้นที่ประมาณ 1,500 ไร่

สภาพทั่วไปของแหล่งหญ้าทะเลในจังหวัดภูเก็ต มีความสมบูรณ์และบางแหล่งมีสภาพตามธรรมชาติ อย่างไรก็ตามแหล่งหญ้าทะเลที่มีสภาพเสื่อมโทรมพบที่อ่าวภูเก็ตและอ่าวฉลอง

5.4 ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำในจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย แหล่งน้ำใหญ่ๆ 2 ประเภท คือ

1. แหล่งน้ำผิวดิน

จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วยลุ่มน้ำเล็ก ๆ 24 ลุ่มน้ำกระจายอยู่ทั่วไปจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่รับน้ำฝน 1,244 ตารางกิโลเมตร และมีปริมาณน้ำต่อหน่วยพื้นที่เท่ากับ 17.92 ลิตร ต่อวินาทีต่อตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำผิวดินจะประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คือ ลำน้ำสายสั้นๆ จำนวน 188 สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกและ 63 สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้ และทิศตะวันตก ประกอบด้วยคลองสายสำคัญ 9 สาย คือ

- 1) คลองบางใหญ่ ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกที่อ่าวภูเก็ตมีความ ยาวประมาณ 8,000 เมตร
- 2) คลองบางลา ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวป่าตอง
- 3) คลองบางโรง ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวบางโรงมีความยาวประมาณ 4,800 เมตร
- 4) คลองท่าเรือ ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวท่าเรือ
- 5) คลองท่ามะพร้าว ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่อ่าวมะพร้าวมีความยาวประมาณ 7,200 เมตร
- 6) คลองบ้านหิวด ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่คลองท่าปูนช่องแคบปากพระมีความยาวประมาณ 7,750 เมตร
- 7) คลองพม่าหลง ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวทุ่งหนุง อำเภอดกลาง
- 8) คลองกมลา ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวกมลา มีความยาวประมาณ 3,750 เมตร
- 9) คลองโคกโตนด ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่อ่าวฉลอง

ส่วนแหล่งน้ำผิวดินจากพื้นที่พรุ ซึ่งส่วนใหญ่จะกระจายตัวอยู่ในเขตอำเภอดกลาง ได้แก่ พรุเจ๊ะสัน พรุจิก พรุแหลมหยุด พรุยาว พรุจูด พรุไม้ขาว และพรุทุ่งเตียน เป็นต้น มีพื้นที่โดยรวมประมาณ 570 ไร่ นอกจากนี้ในพื้นที่ภูเก็ตยังมีแหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้าง ประกอบด้วย

- ในเขตอำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน 49 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 667 ไร่ มีปริมาณน้ำ
เก็บกักประมาณ 12,022,500 ลูกบาศก์เมตร

- ในเขตอำเภอกลาง จำนวน 30 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 850 ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกัก
ประมาณ 25,989,450 ลูกบาศก์เมตร

- ในเขตอำเภอกะตุ้ จำนวน 34 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 635 ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บ
กักประมาณ 11,181,250 ลูกบาศก์เมตร

5.5 ศักยภาพแหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

จากการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดพบว่า แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
คือ แหล่งน้ำบาดาลในหินตะกอนกึ่งหินแปร บริเวณตำบลเทพกระษัตรี อำเภอกลาง สามารถพัฒนาน้ำบาดาลได้
ที่ระดับความลึก 20-40 เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ 10-30 ลบ.ม./ช.ม. แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมา
ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วนประกอบด้วย แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนทรายชายหาดที่สามารถ
พัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก 2-4 เมตร ปริมาณน้ำ 5-10 ลบ.ม./ช.ม. ชั้นตะกอนน้ำพาที่สามารถพัฒนาแหล่ง
น้ำได้ที่ความลึกตั้งแต่ 10-25 เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง 2-10 ลบ.ม./ช.ม. รวมทั้งตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถ
พัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ความลึก 20-30 เมตร ปริมาณน้ำ 5-15 ลบ.ม./ช.ม. คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืด
คุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำค่อนข้างสูง บริเวณที่ติดกับชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออกและด้านทิศเหนือของ
จังหวัด มีสภาพเป็นป่าชายเลนพบว่า เป็นพื้นที่แหล่งน้ำบาดาลเค็มที่เกิดจากการรุกคืบของน้ำทะเลแหล่งน้ำ
บาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในหินแกรนิต ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ในช่วง 25-35 เมตร
ปริมาณน้ำส่วนใหญ่น้อยกว่า 2 ลบ.ม./ช.ม. คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดีแต่ปริมาณเหล็กในน้ำสูง

นอกจากนั้น ความแรงและความเร็วของคลื่นที่นำต้นไม้ ทรัพย์สิน สิ่งก่อสร้างชำตกระแตกเข้าสู่
ฝั่งได้สร้างความเสียหายแก่บ่อน้ำตื้น บ่อบาดาล ระบบประปาที่ต้องได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงหรือก่อสร้างใหม่
ซึ่งจะส่งผลให้มีการปนเปื้อนของแบคทีเรีย น้ำมัน ส่วนบ่อน้ำที่ได้รับการเป่าล้างแล้วหากไม่มีน้ำฝนไหลทดแทน
(Recharge) จะส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการอุปโภค-บริโภค

5.6 ทรัพยากรแร่ธาตุ

อุบลราชธานีมีการทำเหมืองแร่มากกว่า 300 ปีแล้ว พื้นที่จำนวนมากเป็นชุมชนเมืองแร่เก่า กระจายอยู่ทั่วไป จังหวัดอุบลราชธานีเป็นแหล่งผลิตดีบุกที่สำคัญของประเทศ โดยมีแร่ที่สำคัญ คือ ทังสเตน นอกจากนี้ยังมีการผลิตแร่เศรษฐกิจอื่นๆ ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการผลิตแร่ดีบุก เช่น แร่อิลเมนไนต์ แร่โมนาไซต์ แร่เซอร์คอนินตัน ขณะนี้ผลผลิตของแร่ดีบุกเริ่มลดลงอันเป็นผลจากการตกต่ำของราคาดีบุกในตลาดโลก ในปัจจุบันมีเหมืองแร่ที่มีการบริหารจัดการอย่างดีและมีทุนสูงเท่านั้นที่สามารถดำเนินกิจการได้ หากราคาของแร่ดีบุกดีขึ้นก็อาจทำให้เกิดการเหมืองแร่ในอุบลราชธานีเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยการขอประทานบัตร หรืออาจซื้อแร่ดีบุกมาถลุงที่จังหวัดอุบลราชธานีเพื่อเพิ่มมูลค่า

5.7 ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล

แนวชายฝั่งทะเลโดยรอบของจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประกอบด้วยชายฝั่งชนิดต่างๆ เช่น หาดทราย หาดโคลน ป่าชายเลน เป็นต้น พื้นที่บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความหลากหลายด้านนิเวศวิทยา มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก จึงทำให้เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด

ชายหาดและชายฝั่ง

ชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับจังหวัดอุบลราชธานี มีชายหาดที่สวยงามเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก วางตัวตามแนวชายฝั่งตะวันตกของเกาะอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะฟักของไข่เต่าทะเล ในบริเวณชายหาดยังมีระบบนิเวศที่สำคัญประการหนึ่งคือ ป่าชายหาด ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุหลักคือการสร้างสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

ป่าชายหาดจะเกิดขึ้นทางด้านหลังของสันทรายตามแนวชายฝั่งสันทรายที่อยู่ถัดจากแนวชายฝั่งเข้าไปในแผ่นดินจะมีความคงตัวมากกว่า สังคมพืชจึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีอิทธิพลของ กระแสลมและกระแสน้ำ ปริมาณน้ำฝน ความเค็มและอุณหภูมิเป็นปัจจัยควบคุมการเจริญเติบโตของ ต้นไม้ชนิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นหลังเนินทรายและมีอิทธิพลของต้นไม้ คุณค่าของป่าชายหาดในทาง นิเวศวิทยา เป็นเหมือนป้อมปราการคอยปกป้องรักษาเนินทรายให้คงอยู่จากอิทธิพลของพายุและคลื่นลม

6. โครงสร้างด้านการท่องเที่ยว

6.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยว

1) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลก มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวมากมายหลายประเภท ทั้งบนเกาะภูเก็ตซึ่งมีจุดขายหลัก คือชายหาดและ กิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมบันเทิง นันทนาการและกีฬาทางน้ำ และการเชื่อมโยงท่องเที่ยวกับเกาะบริวารโดยรอบและเกาะในจังหวัดใกล้เคียง สามารถจำแนกแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ดังนี้

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ แบ่งเป็น

(1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาดจังหวัดภูเก็ตมีชายหาดอยู่หลายแห่งซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวนมากในแต่ละปี ส่วนใหญ่อยู่ทางฝั่งตะวันตกของเกาะ ชายหาดที่สำคัญ ได้แก่

- หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน เป็นหาดทรายขาว มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คึกคักตลอดทั้งวันทั้งกิจกรรมชายหาด กิจกรรมกีฬาทางน้ำ กิจกรรมบันเทิงและนันทนาการรูปแบบต่างๆ
- หาดสุรินทร์ หาดกมลา หากกะหลิม หาดในหาน หาดราไวย์เป็นชายหาดทรายที่ไม่ยาวนัก มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คึกคักน้อยกว่า 3 หาดแรก
- ชายหาดอ่าวบางเทา หาดลาอัน เป็นชายหาดที่เงียบสงบและเป็นที่ตั้งของโรงแรมที่พักและบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง
- ชายหาดที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ได้แก่ หาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว หาดในยาง
- หาดในทอน เป็นชายหาดที่ค่อนข้างเงียบสงบ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึงกุมภาพันธ์จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ เริ่มมีการก่อสร้างโรงแรมที่พักและบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง
- อ่าวต่างๆ ทางฝั่งตะวันออก มีทิวทัศน์ที่สวยงามแต่ไม่เหมาะในการลงเล่นน้ำ จึงเป็นที่ตั้งของท่าเรือไปเกาะต่างๆ และมารีน่า ได้แก่ อ่าวปอ อ่าวสะป่า อ่าวภูเก็ต อ่าวมะขาม และอ่าวฉลอง

(2) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ สถานีพัฒนาการส่งเสริมอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแห้ว มีสิ่งที่น่าสนใจได้แก่ น้ำตกโตนไทร น้ำตกบางแป และต้นปาล์มหลังขาว ศูนย์ศึกษาธรรมชาติท่าฉัตรไชย มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน ระยะทาง 800 เมตร ตั้งอยู่ในอำเภอดงหลวง

(3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ

จังหวัดภูเก็ตมีเกาะบริวารทั้งหมด 32 เกาะ ส่วนใหญ่อยู่ทางตะวันออกและทางตอนใต้ของเกาะภูเก็ต เกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่

- เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะบอน เกาะแก้ว เกาะไม้ท่อน ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเกาะภูเก็ต เหมาะสำหรับการพักผ่อนชายหาด ดำน้ำตื้นปะการัง (เกาะเฮ เกาะไม้ท่อน) ตกปลา (เกาะราชาน้อย) และพักผ่อน บนเกาะมีรอยพระพุทธรูปบาทจำลองตั้งอยู่ด้วย เกาะที่มีที่พักให้บริการบนเกาะ ได้แก่ เกาะราชาใหญ่ เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะไม้ท่อน (รีสอร์ทส่วนตัว)

- เกาะตะกั่วใหญ่ ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ตบริเวณอ่าวภูเก็ต มีสิ่งที่น่าสนใจ คือ นกเงือก และมีที่พักแรมบริการบนเกาะ

- เกาะรังใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะไข่นอก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ตบริเวณอ่าวสะป่า เหมาะสำหรับการพักผ่อนชายหาดและเล่นน้ำ ที่เกาะรังใหญ่มีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ฟาร์มหอยมุก กิจกรรมพายเรือแคนู และขี่จักรยานรอบเกาะ ส่วนเกาะมะพร้าวมีหมู่บ้านประมงที่ยังคงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม เส้นทางศึกษาธรรมชาติ นักท่องเที่ยวสามารถขี่จักรยานและพักผ่อนบนเกาะได้

- เกาะนาคาน้อย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ต ใกล้กับอ่าวปอ มีฟาร์มหอย มุก และการสาธิตการเลี้ยงหอยมุกให้นักท่องเที่ยวชม มีร้านอาหารทะเลบริการ แต่ไม่มีที่พักแรม

- เกาะแรดและเกาะนาคาใหญ่ ปัจจุบันกำลังดำเนินการก่อสร้างรีสอร์ทของเอกชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง

(4) จุดชมทิวทัศน์ ได้แก่ จุดชมทิวทัศน์แหลมพรหมเทพ แหลมก่า แหลมพันวา หาดกะตะ-ละหารัง เขาขาด

2) แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์

ซึ่งกระจายอยู่บนเกาะภูเก็ตตอนในของเกาะ โดยแบ่งตามเขตอำเภอ ดังนี้

(1) ในอำเภอเมืองภูเก็ต ที่สำคัญได้แก่ ตัวเมืองภูเก็ต (มีวิถีชีวิตที่น่าสนใจและอาคารศิลปะแบบชิโนโปรตุกีสอยู่หลายแห่ง) เช่น พิพิธภัณฑสถานภูเก็ตไทยหัว ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขหลังเก่า บ้านชินประชา วัดมงคลนิมิตร (วัดกลาง) พระอารามหลวง วัดไชยธาราราม (วัดฉลอง) วัดสี่ลู่การาม (วัด

ใหม่หลวงปู่สุภา) วัดพระใหญ่ (พระพุทธรูมิ่งมงคลเอกนาคคีรี) ศาลเจ้าจ๋วยตุ่ย ศาลเจ้าบางเหนียว ศาลเจ้าปุดจ้อ ศูนย์วัฒนธรรมเฉลิมราชบาบ๋าภูเก็ต และศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต

(2) ในอำเภอกลาง ได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร วัดพระนางสร้าง เมืองกลางบ้านพอน เมืองกลางบ้านดอน บ้านพระยาวิชิตสงคราม (เมืองกลางเก่า) วัดพระทอง วัดเทพกระษัตรี วัดเขนง วัดม่วงโกมารภัจจ์ อนุสรณ์สถานเมืองกลาง บ้านท้าวเทพกระษัตรี หลักเมืองกลางป่าสัก หลักเมืองกลางเลพัง หลักเมืองกลางท่าเรือ หลักเมืองกลางเมืองใหม่ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติกลาง

(3) ในอำเภอกะทู้ ได้แก่พิพิธภัณฑท์เหมืองแร่ภูเก็ต อนุสรณ์สถานจิตจักรวาล และศาลเจ้ากะทู้

3) แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

ในจังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งในรูปของสถานบันเทิง การแสดงโชว์ต่างๆ สวนสาธารณะลักษณะพิเศษ พิพิธภัณฑท์เฉพาะทาง สวนสัตว์ และสวนสนุกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกระจายกันอยู่ทั่วไปตามชายหาดที่สำคัญและทางตอนในของเกาะ เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี ไซมอนคาบาเรย์ ในอำเภอกะทู้ ฟาร์มจระเข้และสวนเสือภูเก็ต สวนผีเสื้อและควาเรียมภูเก็ต พิพิธภัณฑท์เปลือกหอย ไดโนปาร์ค สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ หมู่บ้านไทย สวนกล้วยไม้ภูเก็ต และสยามนิรมิตในอำเภอเมืองภูเก็ต

4) แหล่งท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมและความสนใจพิเศษ

มีหลายประเภทที่เป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น สนามกอล์ฟ สนามขี่ม้า แหล่งตกปลา เคเบิลสกีจิมพ์ แหล่งดำน้ำบริเวณใกล้เคียงมีทั้งกิจกรรมดำน้ำตื้น และดำน้ำลึก แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ได้แก่ สปาที่ให้บริการตามโรงแรมที่พักระดับ 4 -5 ดาว ศูนย์บริการทางการแพทย์ เป็นต้น

ตารางจำแนกประเภทของแหล่งท่องเที่ยว

ประเภท (ตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว)	จำนวน (แหล่ง)
เชิงนิเวศ	3
ศิลปวิทยาการ	18
ประวัติศาสตร์	6
ธรรมชาติ	7
ธรรมชาติประเภทถ้ำ	-
ธรรมชาติประเภทเกาะ	32
ธรรมชาติประเภทแก่ง	-

เชิงเกษตร	3
เพื่อนันทนาการ	14
วัฒนธรรม	4
น้ำพุร้อนธรรมชาติ	-
ชายหาด	19
น้ำตก	4
อื่นๆ	-
รวม	110

ที่มา : สำนักการพัฒนาการท่องเที่ยว ณ พ.ศ. 2556

6.2 ประเพณี/วัฒนธรรม/เทศกาล

ในอดีตเจ้าถิ่นเดิม ได้แก่ เงาะซาไก และชาวน้ำ (ชาวเล หรือ ชาวไทยใหม่) ต่อมา มีชาวอินเดีย ชาวไทย และชาวจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นฮกเกี้ยนอพยพเข้ามา สำหรับชาวไทยได้มีการอพยพเข้ามาอาศัยมากขึ้น ทำให้สามารถยึดครองภูเก็ตได้มากกว่าชาติอื่น และในที่สุดชาวไทยที่อาศัยอยู่ก็นำเอาวัฒนธรรมของชาติต่างๆ มาปรับปรุงและดัดแปลง จนกระทั่งกลายเป็นเอกลักษณ์ของชาวภูเก็ตสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

1) ประเพณีที่ปฏิบัติประจำทุกปีของจังหวัดภูเก็ต

▪ ประเพณีตรุษจีน : เป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของคนไทยเชื้อสายจีน วันตรุษจีนตรงกับวันแรกของเดือน 1 ของจีน หรือ เดือน 2 เดือน 3 ทางจันทรคติ มีพิธีกรรมทั้งหมด 3 วัน โดย

- วันแรก คือ วันที่ 29 เดือน 12 ของจีน มีการเตรียมอาหาร และของไหว้ต่างๆ ไว้สำหรับ

วันรุ่งขึ้น

- วันที่สอง คือ วันที่ 30 เดือน 12 ของจีน มีการไหว้ 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า จะมีการไหว้เทพเจ้า และช่วงบ่ายจะมีการไหว้บรรพบุรุษ เมื่อเสร็จพิธีไหว้ จะมีการรับประทานอาหารร่วมกันในครอบครัว และมีการแจก " อั่งเปา" (แต๊ะเอีย) ให้แก่เด็ก ๆ

- วันที่สาม คือ วันที่ 1 เดือน 1 ของจีน ชาวจีนจะแต่งกายด้วยชุดใหม่เพื่อเป็นสิริมงคลไปไหว้พระที่ศาลเจ้า และถือว่าเป็นวันที่ยิวอาจจะไปเยี่ยมญาติในท้องถิ่นอื่น ซึ่งในวันนี้จะไม่มีการทำงานแต่อย่างใด จะไม่มีการพูดคำหยาบ หรือดูต่ำกว่ากล่าวกัน

▪ ประเพณีไหว้เทวดา : เป็นการไหว้ต้อนรับ และขอบคุณเทวดาที่ช่วยพิทักษ์รักษามนุษย์ การไหว้จะเริ่มหลังเที่ยงคืนของวันที่ 8 เดือน 1 ของจีนไปแล้ว หรือช่วงเวลาเริ่มต้นของ วันที่ 9 เดือน 1 ของไหว้ที่สำคัญ คือ ต้นอ้อย 2 ต้น และของคาวหวานต่าง ๆ

▪ ประเพณีสารทจีน : เป็นเดือนที่ชาวจีนถือว่า ยมบาลมีการปล่อยญาติ หรือวิญญาณต่าง ๆ ให้ออกมารับส่วนบุญประจำปี มีการไหว้บรรพบุรุษของแต่ละครอบครัว ในวันที่ 15 เดือน 7 จีน มีการ "ไปปั่ว" หรือจัดตกแต่งเครื่องเซ่นไหว้ญาติและวิญญาณ ด้วยการทำขนม และแกะสลักผลไม้เป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ และของไหว้ที่สำคัญคือ "อั่งกู่" หรือ ขนมเต่าสีแดง ทำจากแป้งข้าวเหนียว มีไส้ถั่วเหลืองกวน หรือทำจากแป้งสาลีไม่มีไส้ เป็นสัญลักษณ์ของอายุยืนนาน และมีการไหว้ ณ สถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

- ในวันที่ 17 ค่ำ เดือน 6 ของจีน ณ ศาลเจ้าบ้านกะทู้

- ในวันที่ 13 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ บริเวณบ้านตลาดใหญ่

- ในวันที่ 16 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ ศาลเจ้าบ้านตลาดเหนือ

- ในวันที่ 17-18 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ ตลาดสดเทศบาล

- ในวันที่ 21 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ บ้านอ่าวเก (ถนนตะกั่วป่า)

- ในวันที่ 19-30 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ ศาลเจ้าพ้อตอก้อง (บ้านบางเหนียว)

▪ งานผ้อตอ : เป็นงานประเพณีของชาวภูเก็ตที่มีเชื้อสายจีน จะมีพิธีในช่วงเดือน 7 ของจีน หรือเดือน 9 ของไทย โดยมีพิธีเซ่นไหว้บรรพบุรุษ และวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ด้วยเครื่องบวงสรวง เป็นขนมชนิดหนึ่ง

ทำด้วยแป้ง เป็นรูปเต่าขนาดใหญ่บ้างเล็กบ้าง ทาสีแดง ซึ่งคนจีนเชื่อว่าเต่าเป็นสัตว์ที่มีอายุยืน ดังนั้น การไหว้เต่า จึงเป็นการต่ออายุให้ตนเองและถือกุศลที่ยิ่งใหญ่

- ประเพณีไหว้พระจันทร์ : คือการไหว้เทพเจ้าด้วยขนมไหว้พระจันทร์ (ตงซิวเปี้ย) และขนมโก๋ ในวันที่ 15 ค่ำ เดือน 8 ของจีน
- ประเพณีถือศีลกินผัก : เป็นการถือศีลชำระจิตใจ และงดเว้นการบริโภคเนื้อสัตว์ทุกชนิด มีระยะเวลา 9 วัน เริ่มตั้งแต่ขึ้น 1 ค่ำ เดือน 9 จนกระทั่งถึง ขึ้น 9 ค่ำ เดือน 9 ของทุกปี ซึ่งอยู่ในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม เป็นงานประเพณี ซึ่งชาวจีนที่เข้ามาอาศัยในภูเก็ต ยึดถือปฏิบัติมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2368 จนถึงทุกวันนี้ จะมีพิธีกรรมต่างๆ เช่น พิธีอัญเชิญพระ พิธีลุยไฟ พิธีสะเดาะเคราะห์ พิธีส่งพระ เป็นต้น งานเทศกาลนี้นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจ และเลื่อมใสศรัทธาทั้งจากชาวไทย และชาวต่างประเทศมากที่สุดงานหนึ่ง
- ประเพณีลอยเรือชาวเล : จัดขึ้นในเดือน 6 และเดือน 11 แต่มีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มชาวเลที่หาดราไวย์และบ้านสะพาน จะมีการลอยเรือในวันขึ้น 3 ค่ำ กลุ่มชาวเลที่เกาะลิหังจะมีพิธีลอยเรือ ในวันขึ้น 14 ค่ำ และกลุ่มชาวเลที่แหลมหลา(ทางตอนเหนือของเกาะภูเก็ต) จะมีพิธีลอยเรือในวันขึ้น 15 ค่ำ ซึ่งประเพณีลอยเรือถือเป็นพิธีสะเดาะเคราะห์ของชาวเล คล้ายกับพิธีลอยกระทงของชาวไทยมีการ สร้างเรือจากไม้ระกำ ตัดผมตัดเล็บและทำตุ๊กตาไม้แทนคนใส่ลงไปในเรือแล้วนำไปลอย เพื่อนำเอาความทุกข์โศกเคราะห์ร้ายต่างๆ ออกไปกับทะเล แล้วมีการรำ หรือที่เรียกว่า รำรองเง็งรอบเรือ
- ประเพณีสารทไทย (เดือนสิบ) : ตรงกับแรม 8 ค่ำ เดือน 10 และแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ซึ่งแต่ละวัดจะกำหนดเพียง 1 วัน แตกต่างออกไป ทั้งนี้ ประเพณีสารทไทย เกิดจากความเชื่อว่า ยมบาลมีการปล่อยญาติ และวิญญาณต่าง ๆ ให้ออกมารับเอาส่วนบุญ จึงมีการนำของคาวหวานต่าง ๆ มาทำบุญและให้ทานกันที่วัด สำหรับขนมที่สำคัญในพิธี คือ ขนมลา ขนมเทียน ขนมท่อนใต้ ขนมต้ม
- งานท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร : ตรงกับวันที่ 13 มีนาคมของทุกปี มีการจัดงานเฉลิมฉลอง มีกิจกรรมต่างๆ มากมาย เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ ที่สองวีรสตรีสามารถปกป้องเมืองถลางให้รอดพ้นจากข้าศึกพม่าและศัตรูในวีรกรรมขงนาง
- ประเพณีแข่งแม่้ง : เป็นการรวมญาติครั้งใหญ่เพื่อทำกิจกรรมบูชาบรรพบุรุษร่วมกัน ส่วนใหญ่จะตรงกับ วันที่ 5 เมษายนของทุกปี แต่ในการไหว้ นั้นมีระยะเวลาที่สามารถไหว้ได้ คือ ก่อนวันที่ 5 เมษายน 10 วัน และหลังวันที่ 5 เมษายน 10 วัน
- ประเพณีปล่อยเต่า : เป็นการทำบุญ และพระสวดมนต์ให้ศีลให้พรเสร็จ ก็จะมีการปล่อยเต่าลงทะเล ณ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) ในวันที่ 13 เมษายน (วันสงกรานต์) ของทุกปี

▪ ประเพณีเดินเต่า: เป็นการสังเตเต่าขึ้นมาวางไข่ริมชายหาด ในตอนกลางคืนถึงย่ำรุ่ง (ช่วงน้ำทะเลขึ้น) ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ หรือฤดูเต่าวางไข่ เพื่อดูเต่าตัวใหญ่ ๆ ที่หาดดูได้ยาก

นอกจากประเพณีประจำปีดังกล่าวแล้ว จังหวัดภูเก็ตยังมีประเพณี - วัฒนธรรมอื่น ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเองอีกมากมาย อันได้แก่ การอุปสมบท การแต่งงาน (พิธีวิวาห์บาบ๋าภูเก็ต) เป็นต้น

เทศกาลและกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่

▪ เทศกาลเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวภูเก็ต : ตรงกับวันที่ 1 พฤศจิกายน ณ หาดป่าตอง เพื่อต้อนรับฤดูกาลท่องเที่ยวที่เวียนมาถึงอีกครั้ง แลขึ้น การส่งเสริมความสามัคคี ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจสาขา ต่าง ๆ หน่วยงานราชการและประชาชน ในงานมีกิจกรรมต่างมากมาย อาทิพิธีตักบาตรในตอนเช้า การแข่งขัน กีฬาทางน้ำ การประกวดสาวงามจากนักท่องเที่ยวชาติต่าง ๆ เป็นต้น

▪ งานแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทาน (คิงส์คัพ ภูเก็ตต้า) : วันที่ 5 ธันวาคมของทุกปี เริ่มมีขึ้นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2530 เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 5 รอบ และหลังจากนั้นจึงถือกำหนดจัดงานขึ้นในช่วง วันเฉลิมพระชนมพรรษา ซึ่งตรงกับวันที่ 5 ธันวาคมของทุกปี โดยมีเรือใบจากนานาประเทศทั่วโลกเข้าร่วมการแข่งขันบริเวณหาดในหาน เพื่อชิงถ้วยพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

▪ เทศกาลอาหารทะเลภูเก็ตและมหรธรมฝีมือการบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว : จัดขึ้นประมาณเดือนสิงหาคมของทุกปี มีวัตถุประสงค์ที่จะเผยแพร่อาหารทะเล ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต ชักชวนให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาท่องเที่ยวภูเก็ตในฤดูฝน กิจกรรมของงานมีการประกวด ขบวนแห่ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล การออกร้านจำหน่ายอาหารทะเล การสาธิตอาหารประจำภาค การแสดงศิลปวัฒนธรรมของภาคต่าง ๆ

▪ ภูเก็ตลา구나ไตรกีฬา : จัดการแข่งขันในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี

7. ผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภูเก็ตในช่วงที่ผ่านมา (ในปี พ.ศ.2552 - 2558)

จากการที่จังหวัดภูเก็ต ได้ดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในระหว่างปีที่ผ่านมา ในช่วงปี พ.ศ.2552-2558 จังหวัดภูเก็ตได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดใหม่ ตามแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี (พ.ศ. 2557 - 2560) (ฉบับทบทวน) โดยกำหนดวิสัยทัศน์จังหวัด “ภูเก็ตเมืองท่องเที่ยวนานาชาติ บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน” มีประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีมาตรฐานระดับโลก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวและประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ปรับองค์กรให้รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล

โดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางการท่องเที่ยว การพัฒนาคุณภาพชีวิตในการสร้างงานสร้างอาชีพของประชาชนในพื้นที่ ให้อยู่ดีกินดี การอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างจริงจังสู่ความยั่งยืน รวมทั้งมาตรการการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและนักท่องเที่ยว การบูรณาการดำเนินงานร่วมกับทุกภาคส่วน และกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง

จากการพัฒนาที่ผ่านมา จังหวัดภูเก็ตได้รับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 174,398,200บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 150,050,598 บาท (แยกเป็นงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ จำนวน 28,434,000 บาท งบประมาณภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง 2555 จำนวน 121,616,598 บาท)

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 126,180,300 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 119,720,400 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 121,827,600 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 126,044,100 บาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 125,401,600 บาท

โดยมีการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ สังคมและคุณภาพชีวิต ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการ ดังนี้

7.1 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ส่วนใหญ่เป็นโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่จังหวัดภูเก็ตประสบ

ปัญหาความแออัดด้านการจราจร หรือถนนคับแคบชำรุดทรุดโทรมและก่อให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยทั้งในเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวหรือเส้นทางที่ประชาชนใช้สัญจรไปมา การพัฒนานุเคราะห์ทางการท่องเที่ยว การพัฒนา การส่งเสริมตลาดเชิงรุกและการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว สินค้า OTOP ให้มีมาตรฐาน การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน การ พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เพื่อสร้างทางเลือกและส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ๆ เพื่อกระจายรายได้สู่ชุมชน

ตารางจำนวนโครงการและงบประมาณที่ได้รับจัดสรรแยกรายปี ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

ปี พ.ศ.	โครงการ	วงเงินงบประมาณ (บาท)	สัดส่วนร้อยละ
2552	13	71,972,200	41.27
2553	9	29,478,320	19.65
2554	6	48,487,617.82	42.42
2555	3	10,684,000	8.92
2556	5	33,048,100	27.13
2557	7	48,768,300	38.69
2558	8	80,440,400	64.15

7.2 การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

ส่วนใหญ่เป็นโครงการเสริมสร้างงานสร้างอาชีพ รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการตลาดพืชเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ต ความปลอดภัยด้านอาหารและสุขภาพ การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของชุมชนชาวเลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยววิถีชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว สนับสนุนการจัดตั้งและส่งเสริมศูนย์เรียนรู้ชุมชน

ตารางจำนวนโครงการและงบประมาณที่ได้รับจัดสรรแยกรายปี ด้านการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

ปี พ.ศ.	โครงการ	วงเงินงบประมาณ (บาท)	สัดส่วนร้อยละ
2552	5	13,746,000	7.88
2553	12	76,522,583	51.00
2554	12	19,585,053.09	17.14
2555	6	19,546,900	16.33
2556	10	52,620,500	43.19
2557	5	47,874,300	37.98
2558	3	21,076,200	16.80

7.3 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โดยเฉพาะการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าบก ป่าชายเลน เพื่อสร้างความยั่งยืน และเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับจังหวัด รวมทั้งการประสานบูรณาการระหว่างสถานประกอบการ และนักท่องเที่ยวได้ร่วมกับอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของพื้นที่สำหรับการอุปโภคและบริโภคและการรองรับการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตารางจำนวนโครงการและงบประมาณที่ได้รับจัดสรรแยกรายปี ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปี พ.ศ.	โครงการ	วงเงินงบประมาณ (บาท)	สัดส่วนร้อยละ
2552	4	44,100,000	25.29
2553	3	9,061,390	6.04
2554	5	31,895,705.71	27.91
2555	5	74,150,500	61.94
2556	6	26,159,000	21.47
2557	2	21,401,500	16.98
2558	3	15,885,000	12.67

7.4 การพัฒนาด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

ส่วนใหญ่เป็นโครงการด้านเพิ่มประสิทธิภาพด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ การปรับปรุงและเพิ่มอุปกรณ์ให้ทันสมัย ให้ทันต่อรูปแบบอาชญากรรมในปัจจุบัน เช่น CCTV การเพิ่มประสิทธิภาพด้านตรวจ การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การป้องกัน การกระทำผิดทางทะเล การสร้างเครือข่ายด้านการข่าว

ตารางจำนวนโครงการและงบประมาณที่ได้รับจัดสรรแยกรายปี ด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

ปี พ.ศ.	โครงการ	วงเงินงบประมาณ (บาท)	สัดส่วนร้อยละ
2552	4	36,480,000	20.92
2553	2	24,414,305	16.27
2554	3	5,762,400	5.04
2555	1	5,339,000	4.46
2556	-	-	-
2557	-	-	-
2558	-	-	-

7.4 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

ส่วนใหญ่เป็นโครงการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว

ตารางจำนวนโครงการและงบประมาณที่ได้รับจัดสรรแยกรายปีด้านการบริหารจัดการ

ปี พ.ศ.	โครงการ	วงเงินงบประมาณ (บาท)	สัดส่วนร้อยละ
2552	3	8,100,000	4.64
2553	2	10,574,000	37.19
2554	1	10,000,000	7.93
2555	1	10,000,000	8.35
2556	1	10,000,000	8.21
2557	1	8,000,000	6.35

2558	1	8,000,000	6.38
------	---	-----------	------

แม้ว่าจังหวัดอุบลราชธานีจะได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานีตามยุทธศาสตร์การพัฒนา แต่ก็ไม่สามารถดำเนินการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายในภาพรวมได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณที่จัดสรรลงสู่พื้นที่ จังหวัดอุบลราชธานี ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาและความต้องการในพื้นที่ ทั้งในส่วนของงบประมาณ แผนพัฒนาจังหวัดอุบลราชธานี และงบประมาณของกระทรวง/กรม จึงส่งผลให้การพัฒนาไม่เต็มศักยภาพ